

T.E.

CCOO
ensenyament

Catalunya

informa

Treballadors i treballadores de l'Ensenyament

NÚMERO 293 - MAIG 2008

www.ccoo.cat/ensenyament enseny@ccoo.cat

DOCUMENTS CONGRESSUALS

Congrés

Terrassa 2 i 3 juliol 2008

trans
formem!

DOCUMENTS CONGRESSUALS

Congrés
Terrassa 2 i 3 juliol 2008
trans
formem!

EDITA:

**FEDERACIÓ D'ENSENYAMENT
DE CCOO**

Via Laietana 16, 4a
08003 Barcelona

Tel. 93 481 28 42
Fax: 93 268 42 72
e-mail: enseny@ccoo.cat

4]	Participació telemàtica en els congressos de CCOO	27]	B.2.6. Convenis, pactes i acords a l'empresa
5]	CARTA DE CONVOCATÒRIA	27]	B.3. Model d'acció sindical
6]	Introducció	27]	B.3.1. Eixos per a una acció sindical
7]	A. L'educació, un servei públic	27]	B.3.1.1. Sindicalisme eficaç i solidari. Participació, reivindicació, negociació, mobilització
8]	A.1. Context socioeducatiu	28]	B.3.1.2. La millora de les condicions laborals i professionals dels treballadors del sector educatiu, fonament de l'acció sindical
11]	A.2. La construcció del servei públic educatiu	29]	B.3.1.3. La salut laboral i l'organització del treball
13]	A.3. La formació professional	31]	B.4. Reptes sindicals
15]	A.4. Els reptes de la universitat	33]	C. Dotar-nos de futur
15]	A.5. La reforma de l'Administració educativa	34]	C.1. L'afiliació
16]	A.6. El centre educatiu i la seva autonomia	34]	C.1.1. Propostes
18]	A.7. Propostes per avançar	34]	C.1.1.1. Més afiliació i més jove
21]	B. Professionals de l'educació	35]	C.1.1.2. Consolidació de l'afiliació
23]	B.1. Els centres de treball en el sector educatiu	35]	C.1.1.3. Canvi de nom
23]	B.1.1. Els centres sostinguts amb fons públics	35]	C.2. Organització per a la participació
23]	B.1.1.1. Centres públics de la Generalitat	35]	C.2.1. Organització als centres de treball
23]	B.1.1.2. Centres municipals	36]	C.2.1.1. Propostes
24]	B.1.1.3. Centres privats amb finançament públic	36]	C.2.2. Organització als territoris
24]	B.1.2. Els centres privats (no concertats)	36]	C.2.2.1. Propostes
24]	B.1.3. Les universitats	37]	C.2.3. La representació i les eleccions sindicals
25]	B.2. Àmbits de negociació	37]	C.2.3.1. Propostes
25]	B.2.1. Mesa sectorial del personal funcionari docent no universitari	37]	C.2.4. La participació sectorial
25]	B.2.2. Conveni únic i Comitè Intercentres del personal laboral del Departament d'Educació	38]	C.2.4.1. Propostes
25]	B.2.3. Convenis municipals	39]	C.3. La coordinació i la cooperació en l'estructura sindical
26]	B.2.4. Universitats públiques	39]	C.3.1. Òrgans de direcció federativa
26]	B.2.5. Convenis privats de sector	39]	C.3.2. La gestió i el Secretariat

Participació telemàtica en els congressos de CCOO

La Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya, amb la finalitat de facilitar la participació de l'afiliació en els diferents processos congressuals, enceta una nova manera de participació en els debats dels diferents documents: la participació telemàtica mitjançant el web.

Durant la primera quinzena del mes de maig tota l'afiliació d'Ensenyament rebrà per correu postal i per correu electrònic les instruccions i les claus d'accés per poder accedir a l'espai web on hi haurà els documents i l'aplicatiu de participació telemàtica.

Participació telemàtica en el X Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO

- Les ponències es publicaran en l'aplicatiu del web el **20 de maig** amb un dispositiu que permeti introduir aportacions i un fòrum de discussió.
- Els debats del fòrum serviran per establir diàleg i per contrastar dubtes. Aquests debats no seran recollits com a aportacions.
- L'afiliació podrà introduir aportacions als documents fins al **18 de juny**. La Comissió de Ponències gestionarà aquestes aportacions i les vehicularà a les assemblees i als congressos de tercer nivell.

Participació telemàtica en els debats de les organitzacions federals i confederals

- L'**1 de setembre de 2008** es penjaran a l'aplicatiu del web les ponències de les organitzacions següents: CONC, Federación Estatal de Enseñanza i Confederación Sindical de CCOO.
- Hi haurà un fòrum de discussió i un dispositiu que permeti introduir-hi aportacions.
- Els debats del fòrum serviran per establir diàleg i per contrastar dubtes. Aquests debats no seran recollits com a aportacions.
- L'afiliació podrà introduir aportacions als documents fins al **20 de setembre**. La Comissió de Ponències gestionarà aquestes aportacions i les vehicularà a l'Assemblea precongressual del **25 d'octubre**, on es posaran a discussió i es traslladaran a les organitzacions corresponents.

Des de la Federació d'Ensenyament animem tota l'afiliació a participar en els diferents debats de documents congressuals i en l'aportació d'idees que, sens dubte, enriquiran els documents finals.

Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya

Carta de convocatòria al 10è Congrés de la Federació d'Ensenyament de Catalunya

En data 18 de desembre de 2007, el Consell de la Federació d'Ensenyament de Catalunya, màxim òrgan decisor en el període intercongressual, es disposa a convocar formalment el 10è Congrés d'aquesta organització de la CONC.

El sector educatiu continua des de l'últim congrés, ara fa quatre anys, immers en una sèrie de canvis que tenen i tindran una importància cabdal en els propers anys.

Les diferents lleis i pactes (LOE, PNE, LEC, Llei de dependència, Llei d'igualtat, de serveis socials...), la normativa europea de títols universitaris, la incorporació, cada vegada més, de nous professionals al sistema educatiu, els col·lectius que emergeixen amb força com el sector 0-3 o el lleure educatiu, influiran de manera decisiva en el futur del sistema.

Les polítiques educatives del PSOE i els governs catalans de coalició, malgrat haver millorat respecte a les de governs anteriors de tarannà més conservador, encara no han arribat al nivell que considerem necessari per aconseguir els resultats que tots/es desitgem.

El Congrés de la Federació d'Educació de CCOO ha de ser el marc idoni per debatre i buscar estratègies per avançar tant en aquests temes com en els del funcionament intern de l'estructura que, fruit del pas del temps, també s'ha d'anar renovant.

Però les decisions que pugui prendre el Congrés no tindrien cap validesa sense la participació de l'actiu més important que té aquesta federació: els seus afiliats i afiliades.

És per això que us emplacem a participar en les assemblees precongressuals, que es faran a cada territori i a les quals sereu convocats/ades pels vostres representants territorials, i que tenen com a finalitat:

- El debat dels documents dels congressos per poder-los millorar, completar i validar entre tots/es.
- Elegir les persones o ser elegits nosaltres mateixos per a qualsevol òrgan de direcció o gestió de la nostra organització.

La participació és la manera més democràtica que tenim tant per valorar el que s'ha fet fins ara com per dibuixar les línies de futur.

Us esperem, doncs, a totes i a tots en aquest procés perquè la nostra Federació pugui continuar avançant en la defensa dels drets de tots i totes les treballadores i treballadors de l'educació com sempre ha volgut fer.

Desitjant poder complir els objectius que ens proposem, el Consell de la Federació d'Ensenyament de la CONC convoca els seu 10è Congrés que, d'acord amb les normes aprovades i les que es puguin aprovar, es comença a desenvolupar a partir d'avui a tot Catalunya i es conclourà els dies 2 i 3 de juliol de 2008.

Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya

A

1 Introducció

- Ara fa 4 anys, les CCOO de l'ensenyament van realitzar els congressos federal i de Catalunya i van analitzar i proposar els objectius i les estratègies del nostre sindicat per aconseguir les millores de l'educació i les condicions dels treballadors i les treballadores en el context de la nova educació del segle XXI.
- 10 El Congrés federal situava l'anàlisi i les propostes de l'educació en el context europeu. L'assoliment d'uns objectius europeus de millora de l'educació en la perspectiva del 2010 per aconseguir reduir les taxes d'abandonament escolar, incrementar fins al 80% les persones amb una formació secundària superior, millorar els nivells educatius de la població de 15 anys en ciències, lectura i matemàtiques, així com assolir una participació d'un mínim del 15% de la població adulta en programes de formació permanent. També l'adaptació a l'espai europeu pel que fa l'ensenyament superior es presentava com un dels reptes del nostre sistema universitari.
- 25 La configuració d'un servei públic d'educació i l'adaptació de les nostres estratègies sindicals a aquest marc configuraven un altre dels àmbits de reflexió.
- 30 Davant de polítiques liberals respecte a la concepció de l'educació, aquesta situació ens refermava en el nostre projecte de l'educació com un servei públic i d'avançar en un model que integrés tots els centres finançats amb fons públics en un servei públic amb transparència, igualtat i equitat.
- 35 Els documents aprovats en el novè Congrés de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya configuraven la nostra acció sindical en el marc de la defensa d'un model educatiu de qualitat en el qual l'educació es contempla com un dret de ciutadania i, per tant, ens manifestem en contra d'una concepció mercantil que pugui donar entrada a l'especulació comercial dels serveis educatius i o a mecanismes discriminatoris pel que fa l'accés a l'educació en condicions d'igualtat i sense discriminació.
- 45 El nou centre educatiu l'enténem com un centre amb autonomia, en el marc d'una oferta educativa planificada, amb participació en el territori.
- 50

B

- 1 Descentralització educativa, proximitat i participació democràtica són elements centrals per configurar uns centres més arrelats al territori i que puguin establir lligams de cooperació més grans amb altres agents educatius i complir amb eficàcia els seus objectius de formació dels individus.
- 5 L'acció conjunta de la diversitat d'escenaris que avui configuren els processos d'aprenentatge és una altra necessitat del nostre projecte educatiu.
- 10 Els centres educatius i les universitats han de treballar en contextos de col·laboració i de cooperació amb altres agents educatius i aportar des del sistema educatiu formal iniciatives i propostes per a la implicació efectiva de les famílies com a primer agent educador. Les dificultats de les famílies d'avui per exercir la seva funció educadora, provocades per la precarietat laboral, la desaparició de les xarxes d'ajuts familiars i socials, la manca de serveis públics, han de trobar en els nous marcs de les polítiques educatives estímuls, formació i orientació per situar una acció educativa efectiva.
- 25 La configuració de la nova societat del coneixement, els usos de les noves tecnologies de la informació i la comunicació i els potents mitjans de comunicació han d'assumir un major compromís educatiu amb l'objectiu de garantir una presència més efectiva en els seus missatges i comunicacions dels valors, els continguts i les emocions que volem que conformin la nova ciutadania del segle XXI.
- 30 Una concepció de l'educació entesa com un procés permanent i al llarg de la vida és una altra característica per configurar el model que avui necessitem. Als processos de formació inicial en l'educació infantil o obligatòria cal incorporar una planificació efectiva de la formació post obligatòria, la incorporació al món laboral i una formació permanent al llarg de la vida del tot necessària en el context d'una societat que canvia ràpidament i que estableix de manera permanent nous requeriments formatius. Per fer possible un procés d'aprenentatge permanent és necessari garantir la possibilitat d'incorporar-se al sistema educatiu en qualsevol situació i qualsevol edat, amb la possibilitat de conciliar la vida personal i laboral.
- 45
- 50

A

L'educació, un servei públic

A

1 A.1. Context socioeducatiu

- A Catalunya l'arribada al Govern de les forces
- d'esquerra amb el Govern tripartit i a Espanya el
- 5 canvi de govern produït el març de 2004, van
- modificar el panorama polític i han configurat
- un període marcat per l'elaboració d'una nova
- Llei d'Educació, la LOE, que minvava els efectes
- perniciosos d'una LOCE que no va arribar mai a
- veure la llum, i per la modificació de la Llei
- 10 orgànica d'universitats que millorava molts
- aspectes de la LOU elaborada pel PP.
- El procés de debat sobre la nova LOE i la
- 15 proposta del debat per configurar un Pacte
- Nacional per a l'Educació han estat des del punt
- de vista de les polítiques educatives no
- universitàries els eixos de debat i la proposta
- educativa al nostre país.
- 20 A Catalunya, l'**Acord estratègic** per a la
- internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la
- competitivitat de l'economia catalana, signat el
- febrer del 2005 pels agents sindicals i patronals
- 25 amb el Govern, també configurava una
- proposta d'acord social on, amb l'impuls de
- CCOO, es va aconseguir introduir de manera
- preferent propostes sobre educació i
- investigació. Aquestes mesures defineixen
- 30 importants acords de caràcter estratègic, que
- vinculen la formació de les persones amb la
- competitivitat econòmica del nostre país i
- configuren un nou model de creixement
- econòmic basat en la formació i la qualificació
- 35 i on l'educació esdevé un dret de ciutadania en
- el marc de la nova societat del coneixement.
- La primavera de 2006 va ser un moment intens
- per l'aprovació d'alguns dels marcs legals i
- 40 d'acord social que configuren la nostra situació
- actual: signatura del Pacte Nacional per a
- l'Educació, aprovació de la LOE pel Parlament
- de l'Estat i el nou Estatut per Catalunya aprovat
- en referèndum al mes de juny. La primavera del
- 45 2007 tornava a ser significativa amb l'aprovació
- de la nova Llei d'universitats (LOMLOU) i amb
- l'aprovació de l'Estatut bàsic de la funció pública
- (EBEP).
- 50 En un context de dificultat pel consens educatiu
- que nosaltres reclamem, es va aprovar la nova
- Llei d'educació de l'Estat, precedida per un

B

- 1 important debat a partir del llibre Una
- educación para todos y entre todos, presentat
- pel MEC. Malauradament ens vam endur una
- certa decepció en comprovar que hi havia més
- 5 valentia en les propostes del debat que no pas
- en el resultat definitiu de la llei.
- La **LOE**, sense ser una llei avançada, ha
- simplificat el panorama legislatiu, encara que
- 10 conserva una part important de la LOE, i no
- ha arribat a modificar substancialment el model
- de prestació educativa pública i privada
- configurat en els anys 80. Estableix algunes
- concessions als sectors que defensen un
- 15 ensenyament tradicional més conservador, però
- també estableix una vinculació important entre
- els conceptes de qualitat educativa i equitat com
- a dos principis que han d'anar junts i que són la
- base de la igualtat d'oportunitats. Des del punt
- 20 de vista de l'administració del sistema s'adequa
- al marc de competències de les autonomies en
- l'Estat actual, i obre algunes possibilitats a la
- incorporació dels municipis al paper
- d'administracions educatives. El principi de
- 25 l'autonomia de centres presideix alguns dels
- articles, un principi que caldrà desenvolupar en
- les lleis autonòmiques o altres normatives.
- La LOE trenca amb els aspectes més reaccionaris
- 30 i involucionistes de la LOCE elaborada pel PP i
- posa en primer pla la compensació de
- desigualtats i la promoció de l'equitat i la
- qualitat com dos principis indissociables.
- Incorpora que la millora de la qualitat comporta
- 35 l'esforç i el compromís de les administracions
- educatives i locals, la societat, el professorat,
- l'alumnat i les famílies. La conjunció del treball
- de tothom és la base de l'èxit escolar.
- 40 Es postula l'educació com a servei públic (apareix
- el terme servei públic d'educació), encara que
- no lliga suficientment el seu desenvolupament
- com una responsabilitat dels poders públics a
- través de la planificació i la programació.
- 45 Estableix que les administracions garantiran el
- nombre suficient de places públiques, la qual
- cosa obre les portes al compromís, que hem
- d'exigir, de promocionar el creixement de
- 50 centres públics.
- Pel que fa a l'escolarització i els processos de

A

- 1 matriculació, parla de "regular l'admissió
- d'alumnes", sense representar un canvi
- substancial pel que fa al manteniment del dret
- d'elecció de centre, però introdueix la distribució
5 equilibrada de l'alumnat amb necessitats
- educatives especials (NEE) en les dues xarxes.
- També planteja la necessitat de dotar dels
- recursos necessaris els centres per atendre
- adequadament l'alumnat.
- 10 - Les propostes sobre escolarització obren portes a
- la distribució equitativa de l'alumnat però sense
- garantir-lo. Els desenvolupaments normatius
- hauran de marcar les pautes de distribució.
- 15 - El concepte de gratuïtat és molt més sòlid que
- abans en establir que no es pot cobrar cap
- quota en concepte d'ensenyament reglat ni tan
- sols a través de fundacions i associacions.
- 20 - Cal consignar que la LOE és molt més
- respectuosa amb les competències de les
- comunitats autònomes i obre una porta tímida a
- la responsabilitat educativa dels governs locals.
- 25 - En temes d'ordenació educativa s'han introduït
- aspectes importants: primer cycle d'educació
- infantil com a etapa educativa; més flexibilitat i
- diversificació educativa i organitzativa en els
30 diversos ensenyaments que faciliti avançar cap a
- una educació inclusiva i cap a atendre la
- diversitat de necessitats educatives de l'alumnat.
- **El Pacte Nacional per a l'Educació (PNE)**
35 constitueix l'esforç més significatiu realitzat per
- agents educatius catalans per donar cos a un
- consens que doni estabilitat al sistema. Els
- acords subscrits, els compromisos adquirits i el
- seu desenvolupament han de ser, al nostre
40 entendre, les bases per a les polítiques
- educatives dels propers anys.
- El PNE és un compromís necessari per contribuir a
- la cohesió social, l'equitat i la igualtat
45 d'oportunitats per a tota la ciutadania, perquè
- acorda polítiques educatives dirigides a la
- compensació de les desigualtats socials i
- culturals.
- 50 El Pacte pretén superar la dualització i la
- segmentació del sistema educatiu entre xarxa
- pública i privada concertada creant un únic

B

- 1 servei públic d'educació que asseguri la igualtat
- de drets i deures de les dues xarxes educatives,
- i que, a través de la signatura d'un contracte
- programa, es garanteixi la gratuïtat real i la
5 distribució equitativa de l'alumnat amb
- necessitats educatives específiques.
- El PNE permet homogeneïtzar el calendari, la
- jornada i l'horari en tots els centres, la qual cosa
10 ha comportat que en els centres públics es
- realitzi una hora més, de caràcter no lectiu, que
- reforci i aprofundeixi el currículum.
- Les propostes del Pacte no es limiten al sistema
15 educatiu i aborden l'educació en termes
- globals, l'educació en el temps del lleure i la
- formació al llarg de la vida. D'aquí la
- importància que se li confereix a l'educació de
- 0-3 anys, la formació contínua i de les persones
20 adultes.
- La qualitat del sistema educatiu va lligada a les
- millores de les condicions laborals i de treball
- dels professionals i de les professionals de
25 l'educació: hi ha un increment important
- d'ocupació; reducció de dues hores lectives dels
- mestres i de les mestres d'educació primària al
- sistema públic i obre les portes a l'homologació
- progressiva de les condicions laborals i salarials
30 dels professionals i de les professionals de la
- xarxa pública i privada concertada; possibilitat
- de regular les condicions laborals i de treball
- dels professionals que treballen en el sector del
- lleure; increment i millora de les condicions
35 professionals dels professionals i de les
- professionals dels serveis educatius integrats;
- etc.
- El Pacte ha incorporat algunes de les mesures que
40 hi ha en l'Acord estratègic per a la
- internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la
- competitivitat de l'economia catalana: posada
- en marxa d'unitats de suport a l'educació
- especial; unitats d'escolarització compartida per
45 alumnat amb necessitats educatives especials;
- impuls de programes d'innovació de llengües
- estrangeres i de les TIC; plans educatius
- d'entorn; creació d'aules d'acollida per a
- alumnes estrangers; etc.
- 50 El Pacte fixa l'objectiu d'arribar al 6% del PIB l'any
- 2010 i concreta una memòria econòmica amb

A

- 1 una inversió total d'1.197.460.022,43 euros
- per al període 2006-2009.
-
- Però les dificultats en el procés de
5 desenvolupament del Pacte han estat diverses.
- La conjuntura política no va ser gaire favorable
- i l'aprovació del Pacte es va realitzar a poques
- setmanes d'una crisi del primer Govern tripartit.
- El primer any d'aplicació del Pacte es va haver
10 de realitzar en una conjuntura molt
- desfavorable, amb un procés d'eleccions al
- Parlament i a poques setmanes de les eleccions
- sindicals del sector públic. Els forts increments
- de professorat que comportava la reducció
15 d'horari lectiu dels mestres i l'aplicació de la
- sisena hora van provocar un dèficit de
- professionals no previst suficientment per
- l'Administració.
-
20 Hi ha hagut dificultats en l'aplicació dels acords,
- alguns dels quals estan encara pendents. És
- especialment preocupant la manca de
- compromís de l'Administració en el
- desenvolupament dels contractes programa
25 amb els centres concertats. Aquest fet fa més
- difícil avançar en l'equiparació en drets i deures
- dels centres que conformen les dues xarxes. Les
- resistències a la signatura del Pacte per part
- d'alguns sectors i la implantació, que el Govern
30 va voler que fos més accelerada del que seria
- desitjable, van dificultar el compromís d'una
- part del professorat del sector públic amb
- algunes mesures de l'Acord. El procés
- d'implantació de la sisena hora, bandera
35 mediàtica de l'Administració i la premsa, va
- ofegar el procés de debat sobre el conjunt de
- l'Acord.
-
- El nou Govern del Departament d'Educació ha
40 iniciat la seva trajectòria sense consolidar
- suficientment els acords del Pacte i, sobretot,
- amb un estil poc participatiu i arrogant que ens
- ha abocat a una situació de conflicte. El
- document de bases per a la Llei d'educació de
45 Catalunya (LEC) presentat la passada tardor
- trencava consensos i no donava continuïtat als
- acords establerts, i plantejava una deriva
- innecessària cap a la privatització. Al nostre
- entendre, les bases de la LEC presentades no
50 aborden amb suficiència un projecte de llei de
- país que situï l'educació com a prioritat política
- i social, i estan excessivament centrades en la

B

- 1 gestió dels centres públics i amb unes propostes
- orientades a la privatització, poc ajustades als
- canvis que el sistema necessita. CCOO volem
- una llei útil per orientar els canvis que el nostre
5 sistema necessita, volem una llei que aposti
- decididament per incrementar les
- responsabilitats de tots els sectors en l'educació.
- No volem només uns canvis centrats en les
- escoles i instituts que deixin de banda la
10 imprescindible i inajornable reforma de la
- mateixa administració educativa.
-
- Hem d'aconseguir un marc legislatiu útil per a la
- millora del sistema, amb consens social i polític
15 i on els professionals de l'educació vegin
- reflectides les seves reivindicacions. Cal un
- esforç continuat i ferm, que situï l'educació com
- a prioritat de l'agenda política i possibiliti un
- compromís social i una major implicació en
20 l'educació de les famílies.
-
- Tot plegat ha de permetre al nostre sindicat
- analitzar acuradament totes les esclletxes i
- possibilitats que ens ofereix la LOE, l'Estatut
25 d'autonomia de Catalunya i la futura Llei
- d'educació de Catalunya perquè siguin
- instruments i una via per millorar l'educació.
-
- **Pel que fa a les universitats**, l'àmbit europeu s'ha
30 centrat en la construcció de l'Espai Europeu
- d'Educació Superior (EEES) i de l'Espai Europeu
- d'Investigació (EEI), que han marcat el debat.
-
- S'han fet dues trobades (Bergen 2005 i Londres
35 2007), que han significat acords com:
-
- • Elaborar marcs estatals perquè les
- qualificacions siguin compatibles amb el marc
- general de l'EEES abans del 2010.
-
- • Aplicar els estàndards i les directrius per garantir
40 la qualitat proposada per la Xarxa Europea
- ENQUA.
-
- • Millorar la sinergia entre el sector de l'educació
45 superior i altres sectors investigadors (EEES i
- EEI).
-
- • Garantir programes de doctorat que incentivin
50 la formació interdisciplinària i el
- desenvolupament d'unes competències
- transferibles, que satisfacin les necessitats del

A

- 1 mercat laboral més ampli.
- - • Garantir la dimensió social, en aspectes
 - financers i econòmics, per oferir serveis
 - 5 d'orientació i assessorament destinats a ampliar
 - l'accés dels estudiants que pertanyen a grups
 - socialment desafavorits.
 -
 - • Compromís de transferibilitat de beques i
 - 10 préstecs, amb l'objectiu d'assolir la mobilitat real
 - dins de l'EEES.
 -
 - A Londres 2007 es van convocar, per primera
 - vegada, els agents socials, després d'anys de
 - 15 reclamar la nostra participació activa en el
 - procés. CCOO ha estat l'únic sindicat espanyol
 - que ha participat en el procés en l'entorn de la
 - Internacional de l'Educació (IE).
 -
 - 20 L'àmbit estatal s'ha caracteritzat per la reforma de
 - la Ley Orgánica de Universidades (LOU), en la
 - qual CCOO ha participat d'una manera molt
 - activa.
 -
 - 25 La LOMLOU ha recollit una part molt significativa
 - de les nostres propostes. Hem de destacar el
 - reconeixement del caràcter públic de l'ANECA i
 - la cooperació i el reconeixement mutu de les
 - agències d'avaluació autonòmiques, més
 - 30 competència de les comunitats autònomes
 - sobre retribucions i l'accés dels estudiants per
 - una prova única. Però sens dubte, l'aspecte més
 - important és haver estat protagonistes de la
 - retirada de la Llei dels aspectes laborals i
 - 35 aconseguir el compromís de desenvolupar
 - l'Estatut del PDI en el termini d'un any. CCOO ja
 - ha fet pública la seva plataforma abans que el
 - Ministeri hagi fet cap proposta.
 -
 - 40 L'àmbit autonòmic s'ha caracteritzat per la creació
 - de la Mesa d'Universitats Públiques Catalanes
 - (21-12-2004), on hem aconseguit importants
 - reivindicacions històriques del sector.
 -

45

A.2. La construcció del servei públic educatiu

- 50 CCOO entenem que l'educació és un dels
- instruments més potents de què disposa la
 - societat actual per millorar el benestar de les

B

- 1 persones. L'educació es configura com un dret i
- una necessitat dels individus; l'adquisició dels
 - aprenentatges bàsics i el procés de formació al
 - 5 llarg de la vida són garantia de progrés social i
 - econòmic i, alhora, una necessitat per tal de
 - garantir que els individus puguin exercir el seus
 - drets de ciutadania amb plena responsabilitat i
 - llibertat.
 -
 - 10 És per això que el sistema educatiu ha de ser
 - públic, gratuït, democràtic i participatiu i cal
 - garantir-hi l'accés de tota la població en
 - condicions d'igualtat.
 -
 - 15 El respecte a les diverses concepcions de
 - pensament ha de configurar la base d'una
 - educació ètica i moral, basada en els principis
 - de la laïcitat. És més necessari que mai, amb la
 - presència de població immigrada que aporta
 - 20 cultures, valors i religions diversos, reivindicar
 - una educació laica entesa com la promoció
 - dels valors del diàleg, de la tolerància activa, de
 - l'autocrítica, de l'amistat cívica i de la
 - convivència en pau per formar una ciutadania
 - 25 socialment activa, responsable i democràtica.
 -
 - L'educació pública és garantia d'igualtat
 - d'oportunitats i d'avenç cap la justícia social.
 - Des de la lluita per la justícia no podem deixar
 - 30 de posar èmfasi, una vegada més, sobre la
 - necessitat d'educar per a la igualtat entre homes
 - i dones. La coeducació necessita el compromís
 - actiu del conjunt del sistema educatiu per
 - eradicar conductes sexistes, prevenir la violència
 - 35 masculista, per potenciar els valors i els sabers de
 - les dones.
 -
 - Tot i que avui dia el dret a l'educació va molt més
 - enllà de l'escola, el sistema escolar continua
 - 40 tenint un paper de primer ordre en la formació
 - dels individus i es configura com una institució
 - potent i rellevant que, tot adaptant-se a les
 - noves necessitats, cal que sigui un motor de
 - creació de cultura i un espai per a la
 - 45 convivència.
 -
 - Al llarg del segle XX, a Catalunya s'ha anat
 - configurant un sistema escolar dual, on centres
 - públics i privats han assumit l'escolarització de
 - 50 l'alumnat. Actualment aquesta doble xarxa
 - garanteix el dret a l'escolarització de la població
 - escolar.

A

- 1 Durant la transició i fins a l'aprovació de la LODE,
- CCOO i, en general, les forces d'esquerra
- d'aquest país van intentar construir un sistema
- públic. Però la dreta també va jugar les seves
5 cartes amb força i el debat es va resoldre en el
- consens recollit en la Constitució: l'Estat havia
- de garantir el dret a l'educació amb mitjans
- propis o bé mitjançant concerts.
-
10 Aquest model actual té associats dos problemes:
- d'una banda la mercantilització, i, de l'altra, el
- doble paper de l'Administració (en el cas de
- Catalunya, la Generalitat) com a regulador d'un
- sistema que, en part, correspon a la iniciativa
15 social, i també com a gestora dels mateixos
- centres públics, que hi entren en competència.
-
- Com a professionals observem que aquesta visió
- mercantil de l'educació és altament conflictiva,
20 per tal com les famílies i els alumnes se situen
- en el rol de client/consumidor i, per tant:
-
- • Minva la complicitat i s'incrementa la delegació
- de responsabilitat de la família envers l'escola.
25
- • Els valors educatius (responsabilitat, esforç,
- treball per objectius a llarg termini, rigor
- intel·lectual...) xoquen frontalment amb els
- valors de la societat de consum (satisfacció
30 immediata, facilitat, diversió, exigència de
- felicitat i de resultats ara i aquí).
-
- • Neixen guetos educatius que són fruit de la
- segregació de l'alumnat. Aquests guetos
35 obstaculitzen la creació de marcs d'integració
- social i educativa efectives als infants que
- provenen de les capes més desfavorides de la
- societat, produeixen fenòmens
- d'autoidentificació amb la marginalitat i el
40 rebuig social i educatiu. Fet i fet, reproduïxen
- al sistema escolar la desigualtat i la injustícia
- social.
-
- Davant els reptes educatius de la societat del
- segle XXI, amb la necessitat d'enfortir l'educació
45 com a instrument de progrés personal i
- col·lectiu i, alhora, com a instrument comunitari
- de cohesió social i equitat, és absolutament
- necessari formular propostes que ens ajudin a
50 configurar un sistema educatiu menys
- fragmentat i més equitatiu.
-

B

- 1 El compromís constitucional i els marcs normatius
- que avui configuren el nostre sistema educatiu
- (LODE, LOE, Estatut d'autonomia), tot i que sens
- dubte són millorables, són el marc dins del qual
5 caldrà treballar per assolir els nostres objectius.
- En un país on l'escola concertada cobreix fins a
- un 40% del sistema escolar, no es pot defensar
- cabalment el model públic sense trobar una
- manera possible de gestionar el canvi. Des
10 d'aquests plantejaments, CCOO va defensar i
- consensuar el model de servei públic educatiu
- en el debat del Pacte Nacional per a l'Educació.
-
- El servei públic educatiu consisteix a incorporar
- gradualment els centres concertats a la gratuïtat
15 i la coresponsabilitat social, admetent la
- possibilitat d'una certa identitat. El paisatge final
- hauria de ser un sistema format per un conjunt
- de centres sostinguts amb fons públics, gratuïts,
20 amb les mateixes condicions de calendari i
- horari, d'ordenació educativa i de
- responsabilitat en l'escolarització del conjunt de
- la població escolar. Aquest sistema permetria
- oferir una singularització dels projectes
25 educatius (per això caldria també dotar d'una
- certa autonomia els centres públics). El grau
- d'autonomia i de singularització no hauria de
- posar mai en perill la qualitat bàsica dels
- aprenentatges, els marcs d'integració social, ni
30 la laïcitat per afrontar la pluralitat. Per tal de
- garantir que no es produeixen desigualtats en el
- nostre sistema educatiu caldria assolir:
-
- • Un bon sistema d'avaluació que permetés la
35 correcció contínua del sistema.
-
- • Un bon sistema de participació social i
- professional en la gestió i direcció dels centres,
- però també en el sistema en el seu conjunt.
40
- Per avançar en aquesta direcció és necessari:
-
- • Reconèixer la realitat de la doble xarxa
- educativa, amb l'objectiu de formular propostes
45 cohesionadores, que permetin construir un
- servei públic d'educació més just i equitatiu.
-
- • Consolidar un pacte educatiu que asseguri
- l'estabilitat del sistema i on tots els centres
50 puguin trobar un marc de progrés sense ser
- subsidiaris els uns dels altres. Els centres públics
- no poden ser els únics que assumeixen

A

- 1 preferentment l'atenció educativa als sectors
- més desafavorits i el paper de responsabilitat
- social.
- 5 • Garantir la coresponsabilitat i la cooperació
- entre tots els agents i les institucions que
- participen del servei a l'educació. El treball en
- xarxa de les diferents institucions, des de la
- coresponsabilitat i la igualtat, han de ser l'eix
10 central al voltant del qual vagi prenent forma el
- servei públic de l'educació.
- • Compromís de l'escola com a institució social
- amb el seu entorn i la seva contribució en el
15 desenvolupament comunitari.
- • La singularitat dels projectes educatius dels
- centres que conformen el servei públic no pot
- significar en cap cas una discriminació de
20 l'alumnat i ha de permetre una educació cívica i
- moral respectuosa amb el pensament i totes les
- creences. Cal que aquests projectes assumeixin
- uns valors comuns de laïcitat, ciutadania,
- responsabilitat i democràcia.
- 25 • Els projectes educatius dels centres són una
- aportació valuosa i enriquidora i és necessari
- establir marcs d'autonomia regulats, controlats i
- avaluables.
- 30 • Cal garantir la gratuïtat bàsica i un finançament
- compensador i adequat als projectes i les
- necessitats de tots els centres, amb mesures de
- planificació, control d'accés a l'escolarització i
35 de la gestió dels centres concertats.
- • La construcció d'una xarxa més cohesionada
- exigeix una gestió més descentralitzada i
- propera. És imprescindible que l'administració
40 del sistema sigui cada dia més eficaç.
- • És responsabilitat dels poders públics fer una
- planificació única, basada en els interessos del
- territori i del país.
- 45 • L'Administració educativa ha de disposar de
- sistemes eficaços de control i avaluació del
- conjunt del servei públic educatiu.
- 50 El Pacte Nacional per a l'Educació signat pel
- Govern i una vintena d'organitzacions de la
- comunitat educativa catalana va representar un

B

- 1 pas molt important de cara a establir les bases
- d'un acord social sobre l'educació que ens
- permeti començar a crear el servei públic
- educatiu que la societat catalana necessita per
5 afrontar els propers anys.

A.3. La formació professional

- 10 En els darrers anys s'han produït avenços
- interessants en l'àmbit de la formació
- professional (FP) que cal tenir en consideració.
- 15 La Llei orgànica 5/2002, de qualificacions i FP,
- malgrat contenir qüestions que no ens
- agradaven, estableix, des d'una perspectiva de
- la formació dels treballadors i les treballadores,
20 dos fets molt importants: la concepció d'una FP
- integrada, amb un referent comú, el catàleg de
- qualificacions, que permet formar-se i transitar-
- hi creant el propi itinerari formatiu, i també
- permet el reconeixement i l'acreditació de les
- competències professionals adquirides en el
25 treball.
- Des d'una perspectiva de la institució educativa
- crea els centres "integrats" i els de "referència".
- En els primers es poden desenvolupar les
30 aspiracions de formació i que, alhora, poden
- articular-se en el territori i amb el sector (o més
- d'un) de referència, creant veritables nuclis de
- formació i qualificació de les persones pel
- treball i la societat del coneixement. Els centres
35 de referència, dedicats a una família
- professional concreta, han de tenir un paper
- rellevant en la formació de formadors,
- l'actualització especialitzada d'alt nivell de
- professionals i la transferència tecnològica i
40 didàctica.
- En l'àmbit estatal s'han desenvolupat els RD de
- bases sobre els centres integrats i de referència,
- el catàleg de qualificacions, els nous títols de
45 cicles formatius (CF) i els nous certificats de
- professionalitat. Només falta, i està preparat per
- part del Consejo General de la FP, l'aprovació
- de l'RD d'avaluació i acreditació. Cal recordar
- que, a diferència dels temes educatius, l'Estatut
50 només dóna a Catalunya competències
- executives en formació professional i
- qualificacions.

A

1 A Catalunya s'ha aprovat el II Pla general de la FP
- 2007-2010. Malauradament, l'Administració
- educativa i la de treball no han estat capaces
- d'articular un projecte coherent de posada en
5 funcionament d'aquests centres i encara avui
- estem a l'espera de la norma que desenvolupi el
- centres integrats i de la clarificació i avaluació
- de resultats de les "experiències" posades en
- funcionament. Només ens sentim satisfets de la
10 creació i la feina feta per l'Institut Català de les
- Qualificacions, per al qual reclamem més
- pressupost per desenvolupar la seva tasca.
-
- No podem continuar esperant ni la constitució
15 d'aquests centres, ni aguantar l'organització
- excessivament burocràtica del reconeixement de
- competències i és imprescindible la constitució
- d'un organisme gestor de la FP integrada. Cal
- garantir que el sistema d'orientació i
20 d'acreditació de les competències adquirides
- per vies no formals, així com la formació
- complementària, es faci amb el ple
- reconeixement dels professionals, docents o
- experts sectorials, que hi actuen.
25
- Ens preocupa la manca de previsions i de
- participació dels agents socials en relació amb
- la planificació del mapa de FP. De fet, es
- produeixen supressions i trasllats de CF sense
30 informació als representants del professorat ni
- als membres del Consell Català de la FP (agents
- econòmics i socials).
-
- Cal establir una disposició que protegeixi
35 legalment el professorat tutor de pràctiques.
-
- Tot això adquireix avui una gran importància. A
- poc a poc, la FP inicial o reglada està vivint una
- reconversió cap a un sistema integrat de
40 formació i de qualificació. S'estan
- desenvolupant els "nous" CF i el curs 2008-
- 2009 començarà l'aplicació dels programes
- d'iniciació professional previstos a la LOE i que
- tenen com a referent professional qualificacions
45 de nivell 1 del catàleg, amb els certificats de
- professionalitat corresponents. Aquesta mesura
- és molt important perquè situa els joves que
- surten de l'ESO sense graduat en un nivell
- qualificació professional reconegut per les
50 empreses i manté les connexions necessàries per
- a la formació al llarg de la vida.
-

B

1 Finalment, volem fer nostres les propostes
- estratègiques per a la FP presentades pel
- conjunt dels agents econòmics i socials.
- Aquestes propostes s'hauran de concretar amb
5 un model de centres i de condicions laborals
- dels professors de qualitat.
-
1) Creació d'un organisme únic a Catalunya
- que tingui competència directa en matèria
10 de formació i qualificació professional.
-
2) Planificació de l'oferta formativa: concreció
- de la xarxa d'observatoris i els mecanismes
- de coordinació, que tinguin en compte les
- demandes o necessitats de qualificacions
- d'empreses i persones. Participació de les
- organitzacions signants de l'Acord en
- l'establiment de criteris per a la planificació
- de la FP.
20
3) Integració de l'oferta formativa.
-
4) Definició i posada en marxa del model
- d'informació i d'orientació professional que
- inclogui la població ocupada i l'alumnat de
- secundària. Organització de la xarxa de
- punts d'informació sobre formació
- professional integrada (inicial i per a
- l'ocupació).
30
5) Qualificacions professionals: Institut Català
- de les Qualificacions Professionals (ICQP):
-
a) Acreditació de competències:
- desenvolupar normativament els processos
- d'acreditació de competències a través de
- l'Institut Català de les Qualificacions
- Professionals (ICQP).
40
b) Estructuració de les qualificacions en
- mòduls adaptables a l'oferta de formació
- per a l'ocupació. Desplegament i aplicació
- del catàleg modular integrat.
-
6) Pla FP.cat - Posada en funcionament dels
- processos de convalidació de crèdits a
- escala europea a través de l'ICQP.
45
7) Qualitat de la formació:
-
a) Homologació de centres.
50

A

- 1 b) Avaluació de la formació per a
- l'ocupació.
-
-
- c) Seguiment i implementació.
5
- 8) Programa de beques i ajuts per facilitar
- l'accés dels alumnes a la FP.
-
- 9) Promoure la flexibilitat entre els diferents
10 nivells de formació.
-
- 10) Promoure la millora de la qualitat de la
- formació en els centres de treball.
-
-
15

A.4. Els reptes de la universitat

16 Ens trobem en un moment molt important de
17 canvis en el sistema universitari europeu que
20 haurem d'abordar en el proper període.

- 21 • La construcció dels espais europeus d'educació
22 superiors ens obligarà a definir i planificar el
23 mapa universitari català, amb la implantació de
25 la nova estructura de graus i màsters. Això
26 comportarà planificar molt bé com es cobreixen
27 les àrees deficitàries i com es redueixen les àrees
28 amb excedents.
- 30 • La construcció de l'Espai Europeu d'Investigació
31 ens obligarà a tractar les universitats i els altres
32 organismes d'investigació d'una manera més
33 coordinada, per la qual cosa haurem de
35 començar a parlar del sector del Sistema
36 Universitari i d'Investigació, en lloc del sector
37 d'Universitats, i estudiar com s'ubica
38 organitzativament a CCOO, perquè afecta
39 col·lectius de diferents federacions.
- 40 • Els acords de Lisboa, que ha subscrit l'Estat
41 espanyol, contenen el compromís d'arribar al
42 60% de recursos privats en el finançament de
43 les universitats públiques el 2013, amb els
45 perills de privatització de la gestió que
46 comporta. Caldrà treballar molt per controlar la
47 tendència a externalitzar i a incrementar la
48 gestió privada d'institucions públiques dins del
49 Sistema Universitari i d'Investigació.
- 50 • S'ha de desenvolupar la LOMLOU, amb una
51 tendència a la descentralització, a les

B

- 1 comunitats autònomes i a les universitats.
- Aquesta descentralització ens portarà a una
- situació en què caldrà definir polítiques
- universitàries per garantir l'equitat, la igualtat
5 d'oportunitats, la qualitat de les universitats amb
- menys recursos i, en definitiva, el
- desenvolupament sostenible de l'equilibri
- territorial del sistema universitari català.

A.5. La reforma de l'Administració educativa

15 L'Administració educativa al nostre país té un
16 història que la configura com una administració
17 centralitzada. El traspàs de les competències
18 educatives a la Generalitat de Catalunya va
19 significar un pas positiu en el camí de
20 descentralització de les competències de l'Estat.

21 La Generalitat, des que va assumir les
22 competències, no ha fet cap canvi significatiu
23 per modificar les estructures centralitzades i ha
25 reproduït l'estructura bàsica heretada. Es manté
26 un govern del sistema centralitzat amb un
27 Departament d'Educació lluny del territori i amb
28 poca capacitat per intervenir de manera eficient
29 en la resolució dels problemes de cada centre i
30 territori.

31 **La descentralització ja es fa imprescindible i no es
32 pot ajornar.** El sistema s'ha fet massa gran i no
33 es pot gestionar amb la delicadesa, el
35 coneixement i la responsabilitat sobre el territori
36 que caldria.

37 L'Administració de la Generalitat s'ha d'apropar al
38 territori i ha d'establir un model de gestió
40 educativa en el marc d'unes **zones educatives** en
41 què, assumint les seves funcions i
42 responsabilitats per garantir un accés a
43 l'educació amb condicions d'equitat i qualitat,
45 doni entrada a les administracions locals que
46 puguin veure incrementades les seves
47 responsabilitats educatives, assumint de forma
48 coresponsable, també, les funcions
49 d'Administració educativa.

50 **Cal avançar en la separació de les funcions de
51 l'Administració educativa com a gestora dels
52 centres dels quals és titular i les funcions de**

A

1 **reguladora del sistema** que afecten el conjunt.
- Una descentralització eficaç per governar i per
- gestionar el sistema de forma més propera
- hauria de permetre que el Departament
5 d'Educació abordés una transformació i on les
- seves funcions com a regulador i supervisor del
- sistema fossin la part central de la seva activitat
- guanyant en eficàcia, celeritat de les actuacions
- i incrementant les seves actuacions per definir
10 polítiques educatives globals més enllà del
- sistema reglat i obligatori.

- **L'avaluació del sistema educatiu en el seu conjunt**
- adquireix una especial rellevància. La funció
15 avaluadora que l'Administració educativa ha de
- garantir hauria de sustentar-se, també, en un
- organisme avaluador més independent dels
- gestors del sistema, on el rigor i la
- independència presidissin les seves actuacions.
20 La col·laboració amb els àmbits universitaris, i la
- participació dels agents socials i polítics en la
- supervisió i orientació haurien de ser la base per
- a una avaluació del conjunt del sistema des de
- les polítiques educatives globals, la funció de les
25 administracions, el funcionament dels centres,
- l'actuació dels professionals i la implicació en
- els processos de tots els agents educatius,
- especialment les famílies. L'avaluació té sentit si
- és seguida per la introducció de les mesures de
30 correcció dels dèficits que es detecten. Per això
- és important que els responsables de l'avaluació
- siguin externs i superiors a l'Administració
- educativa.

35 En aquest marc caldria abordar amb profunditat
- les funcions de la inspecció educativa per tal de
- reduir les seves funcions actuals molt
- burocratitzades i centrar-les en el control,
- l'avaluació, l'acompanyament i l'assessorament
40 als centres.

- Entenem que la descentralització educativa i la
- creació de zones escolars s'ha de sustentar sota
- uns principis que la facin eficaç pel que fa a la
45 gestió propera, sense que això signifiqui perdre
- el caràcter universal, equitatiu i equilibrat que el
- sistema educatiu ha de tenir en tots els territoris.
- La Generalitat ha de ser l'Administració
- educativa responsable, sempre establint canals
50 per la coresponsabilitat d'altres administracions
- i o agents educatius.

B

1 Per això és necessari:

-
- • Una planificació integrada, coherent i que
- incorpori de forma efectiva els sistemes de
5 finançament. La suficiència econòmica ha de
- ser garantida pel Govern de Catalunya establint
- acords amb altres administracions i agents
- educatius sota la base de l'equitat i la
- compensació de desigualtats.

10
- • Uns sistemes d'informació i avaluació
- transparents fiables amb control social i
- independència en les seves actuacions.

15
- • Un increment dels espais i una potenciació de la
- participació en l'educació amb una efectiva
- transformació dels consells escolars de centre,
- de localitat i territorials, a part de fórmules per
- millorar la presència social en les oficines i
20 comissions de matriculació, taules de
- planificació educativa...

25 **A.6. El centre educatiu i la seva autonomia**

- Entenem el centre educatiu com la institució que
- assumeix en el context del territori, barri, poble
- o ciutat l'atenció educativa per garantir l'accés
30 al coneixement, la socialització, l'adquisició de
- valors i l'aprenentatge de la convivència. És un
- espai privilegiat per a la formació del ciutadà. El
- centre educatiu és un referent en el territori.

35
- Entenem que el centre no actua aïllat i que, avui,
- la tradicional transmissió de coneixements que
- abans es feia de forma preferent als centres
- educatius, té altres espais d'igual o de superior
40 rellevància. En aquest sentit cal descarregar els
- centres de les responsabilitats que no li són
- exigibles, alhora que se situen els contextos per
- la col·laboració i la cooperació de tots els
- agents educatius.

45
- Un model de centre educatiu concebut com una
- institució de caràcter social que intervé en el seu
- territori per modificar el context de forma
- creativa, amb la formació de persones lliures,
- creatives, amb capacitat d'exercir de forma
50 autònoma la seva responsabilitat de ciutadania.

A

- 1 Per fer aquest funció amb eficàcia, el centre
- educatiu ha de disposar d'autonomia.
- L'autonomia dels centres és una condició per a
- la qualitat, encara que no és l'única.
- 5
- La descentralització educativa és una condició
- imprescindible. No es pot exercir una
- autonomia eficaç dels centres sense reforçar els
- espais de responsabilitat compartida sobre
10 aspectes que sobrepassen les competències i les
- possibilitats d'actuació dels centres. L'entorn
- social i educatiu on actua el centre ha de
- disposar d'un govern del sistema educatiu en
- què les administracions siguin plenament
15 responsables i garanteixin la coordinació, la
- participació i la dotació dels recursos exigibles.
-
- L'autonomia comporta responsabilitat de la
- comunitat en l'elaboració, l'aplicació i
20 l'avaluació dels projectes. Alhora, exigeix
- mecanismes de control i de compensació per
- reduir les diferències de partida que té cada
- context social.
-
25 L'autonomia és necessària per afavorir la
- participació, l'adaptació al context i la
- responsabilitat dels professionals. En aquest
- sentit, l'autonomia suposa un canvi cultural per
- als professionals i per la mateixa dinàmica dels
30 centres.
-
- Per poder exercir l'autonomia és imprescindible
- una implicació profunda de la comunitat
- educativa i de la l'Administració educativa.
- 35
- Calen:
-
- • Uns equips professionals amb capacitat de
- liderar de forma col·lectiva una intervenció
40 educativa orientada a la millora dels resultats
- educatius de tot l'alumnat.
-
- • Uns òrgans de govern i participació del centre
- que facin un paper actiu en la definició,
45 aplicació i avaluació del projecte educatiu
- autònom. En aquest sentit s'ha de reforçar el
- paper dels consells escolars, que encara avui
- estan lluny de tenir el paper que seria desitjable.
-
50 • Unes administracions amb capacitat d'orientar,
- posar a l'abast dels projectes els recursos
- adequats i garantir l'adequació dels projectes

B

- 1 als objectius generals del sistema.
-
- No entenem l'autonomia com un instrument per la
- competitivitat entre centres, sinó com a
5 instrument per a l'eficàcia educativa, un motor
- per a la participació i la gestió democràtica, un
- impuls per a la consideració i la qualificació
- dels professionals de l'educació.
-
10 En un context d'autonomia, l'avaluació adquireix
- una importància cabdal, tant l'interna dels
- centres com l'externa que han de preveure
- l'avaluació del conjunt de les actuacions del
- sistema, inclosa la mateixa administració. Una
15 avaluació que no només ha de preveure els
- resultats estrictament acadèmics, sinó incloure
- els avenços en la cohesió social, l'equitat
- educativa i la igualtat d'oportunitats. Una
- avaluació que ha de fer possible la
20 implementació subsegüent de mesures de
- millora.
-
- Per construir aquesta nova cultura de centres
- autònoms és imprescindible:
25
- • Una modificació de normes i instruments
- organitzatius que permetin la gestió autònoma.
-
- • Una dotació de recursos per part de les
30 administracions singularitzada i adequada als
- projectes del centre.
-
- • Una administració descentralitzada i propera
- que actuï amb eficàcia en el territori i doni
35 solucions àgils als problemes dels centres i on
- aquesta administració assumeixi plenament les
- seves competències de titularitat dels centres
- públics i supervisi amb rigor els altres.
-
40 • Un projecte consensuat per la comunitat
- educativa que participi en la seva elaboració i
- amb el qual s'identifiqui.
-
- • Una direcció democràtica amb formació i
45 professionalitat amb capacitat per liderar des
- dels equips directius, però també dotada
- d'instruments i autoritat per decidir i intervenir en
- tots els àmbits de la vida del centre. L'adequació
- dels projectes de direcció als projectes educatius
50 dels centres i la rendició de comptes són
- elements clau.

A

1 • Una relació dels centres amb el seu entorn per
- teixir xarxes d'actuació conjunta que ens portin
- als projectes educatius de territori, localitat,
- ciutat.

5 • La cooperació i la coordinació entre centres dins
- del territori també han de ser elements
- importants en la configuració de l'autonomia
- dels centres.

A.7. Propostes per avançar

15 CCOO considerem en aquest marc que cal
- avançar en alguns temes centrals per donar
- resposta, des de les polítiques educatives i
- socials, als reptes que el sistema educatiu té per
- millorar l'educació a Catalunya entre els anys
20 2008-2010.

1. **L'escolarització amb qualitat dels 0 al 18
- anys.** Caldrà donar resposta al creixement
- de la població escolar i als increments
25 d'escolarització no obligatòria donant
- preferència a l'educació infantil dels 0 al 3
- anys i els ensenyaments postobligatoris.

2. **La formació al llarg de la vida,** integrant la
- formació de persones adultes, la formació
30 contínua i ocupacional. Definir objectius i
- recursos per a l'educació al llarg de la vida.
- Model educatiu per a les persones adultes,
- acabar la integració de la formació
35 ocupacional i contínua en la formació
- professional i incidir en la regulació dels
- ensenyaments no reglats.

3. La racionalització de l'oferta educativa
40 **d'ensenyaments superiors i universitaris** i la
- seva adaptació al marc europeu.
- Potenciació de la universitat pública.

4. **L'atenció als infants dels 0 als 3 anys.**
45 Desenvolupar marcs normatius i legals per
- l'atenció a la primera infància per garantir
- la qualitat i universalitat dels serveis. La LOE
- i EAC determinen competències plenes per
- a la Generalitat per avançar en la regulació
50 d'aquesta etapa educativa.

5. **Donar entitat i coherència a ensenyaments**

B

1 **no obligatoris.** L'elaboració de la LEC és el
- moment adequat per donar un impuls clar
- als ensenyaments artístics, amb la confecció
- d'un bon mapa i avançar en la seva
5 regulació normativa. També els
- ensenyaments d'idiomes necessiten una
- aposta política per al seu impuls, control i
- qualificació. S'ha de fer créixer l'oferta
- pública, i regular la privada, que és molta i
amb condicions molt diverses.

6. **L'educació en el lleure.** Impuls decidit per
- regular els espais educatius no lectius, la
- qualificació dels professionals i la millor
- consideració dels professionals.
15 Incrementar l'oferta educativa en aquests
- àmbits, facilitant l'accés als sectors socials
- més desfavorits amb polítiques d'ajuts i
- fomentant la creació de nou espais a partir
- de la definició de polítiques públiques.

7. **La millora de les instal·lacions i de
- l'arquitectura escolar,** així com també un
- impuls decidit a la imatge de l'escola
25 pública.

8. **La millora dels resultats educatius** de
- l'alumnat i la definició de polítiques que ho
- facin possible. Garantir la capacitació
30 bàsica i l'alfabetització de tota la població
- el segle XXI. Adaptació dels currículums i la
- capacitat de comunicació en diferents
- llengüatges com a objectiu central.

9. **La compensació de desigualtats educatives**
- i com aconseguir l'equitat. Mesures de
- compensació social i educativa.
35 L'assoliment de l'èxit general definint
- polítiques educatives no aïllades, sinó en un
- context de polítiques socials, culturals,
- d'atenció a la infància i el jovent, polítiques
- territorials i urbanístiques que donen sentit a
- un veritable projecte de compensació de
- desigualtats.

10. **La convivència i l'aprenentatge de la
- ciutadania.** El repte de l'aprenentatge de la
- convivència en els centres educatius com a
- instrument per millorar la cohesió social.
45 Cal incorporar l'alumnat nouvingut i
- promoure i desenvolupar un model
- d'educació intercultural que incideixi en

A

- 1 l'educació de les sensibilitats, les emocions i
- els valors compartits.
-
- 11. **La millora de la convivència en els centres
5 educatius.** El desenvolupament de mesures
- que facilitin l'acció educativa dels centres.
- Implementar plans de convivència, establir
- mecanismes per a la cooperació i el treball
- en xarxa amb altres agents educatius i
10 professionals de l'entorn i reforçar els
- instruments per l'actuació professional.
- Potenciar l'autoritat, el respecte i la
- consideració cap a les persones que
- treballen en l'educació.
- 15 12. **El foment de la igualtat de gènere i la
- coeducació.** La coeducació és l'eina
- pedagògica vàlida per aconseguir un canvi
- en les relacions entre homes i dones. Cal la
20 dotació de recursos necessaris i adaptar els
- materials per orientar i ajudar el treball del
- personal docent i no docent en l'àmbit
- coeducatiu per fomentar la igualtat entre
- nois i noies als centres educatius.
- 25 13. **La incorporació de la cultura de l'avaluació
- per la millora dels processos educatius.**
- Implementar la cultura de l'avaluació del
- sistema educatiu transparent, rigorosa,
30 independent que estigui subjecte al control
- del parlament i del síndic...
- 14. **L'educació inclusiva** amb la definició d'un
- projecte que garanteixi l'atenció de qualitat
35 a tot l'alumnat en centres ordinaris o
- especialitzats. La transformació i l'evolució
- dels centres d'EE i dels centres de recursos
- especialitzats. La definició de protocols
- d'atenció i de relació amb les famílies i la
40 definició dels recursos per accedir a un
- ensenyament de qualitat.
- 15. **La conciliació de la vida personal i la
- laboral** amb el desenvolupament de
45 mesures en l'àmbit laboral i social que
- permetin més dedicació de les famílies a
- l'educació i dels usos del temps que
- permetin una dedicació més igualitària i
- equitativa de pares i mares en el procés
50 educatiu dels seus fills i filles.
- 16. **Fomentar la col·laboració famílies - escola**

B

- 1 i la implicació efectiva de les famílies en les
- processos educatius amb l'establiment de
- marcs de col·laboració i confiança mútua
- entre els professionals de l'educació i les
5 famílies.
- 17. **La descentralització educativa.** Aproximar la
- gestió del sistema al territori amb la creació
- de zones escolars on l'Administració
10 educativa sigui responsable i estableixi els
- marcs de coresponsabilitat amb les
- administracions locals i la participació de la
- comunitat educativa i altres agents
- educatius i socials del territori.
- 15 18. **La inserció de la institució escolar en el
- territori** amb el foment del seu paper
- d'agent cultural i educatiu en un context de
- descentralització de la gestió educativa i
20 d'implicació dels agents socials, culturals i
- administratius del territori.
- 19. **La concreció de l'autonomia dels centres
- educatius** i els canvis en l'organització
25 escolar que permetin uns centres educatius
- amb més capacitat per a la decisió, amb
- cotes més grans de responsabilitat social.
- 20. **La formació i la capacitació permanent dels
- professionals** per adaptar-se a les noves
30 exigències professionals, aconseguint més
- qualificació i consideració social. La
- modificació urgent de la formació inicial i
- molt especialment del professorat de
35 secundària. Impuls de la formació
- permanent incorporant-la plenament a les
- condicions laborals i establint un increment
- de les modalitats formatives vinculades a la
- pràctica educativa.
- 40 21. **Impuls a la formació de nous professionals**
- del sector ampliant places per mestres,
- postgraus de professorat de secundària,
- plans per la capacitació dels educadors en
- exercici, reforma i ampliació d'especialitats
45 en els cicles formatius.
- 22. **Incorporar la consciència del seu paper
- educatiu a altres actors,** especialment els
50 mitjans de comunicació fent-los conscients
- de la seva important capacitat per difondre
- coneixement, valors i cultura.

A**B**

1	23. El finançament de l'educació, l'increment de	1
-	la despesa pública com a aposta de futur	-
-	pel país i la gratuïtat dels ensenyaments	-
-	obligatoris i una polítiques d'ajuts	-
5	compensadora pels ensenyaments no	5
-	obligatoris i superiors i universitaris que	-
-	permetin l'accés en condicions d'igualtat per	-
-	a tota la població.	-
-		-
10		10
-		-
-		-
-		-
-		-
15		15
-		-
-		-
-		-
-		-
20		20
-		-
-		-
-		-
-		-
25		25
-		-
-		-
-		-
-		-
30		30
-		-
-		-
-		-
-		-
35		35
-		-
-		-
-		-
-		-
40		40
-		-
-		-
-		-
-		-
45		45
-		-
-		-
-		-
-		-
50		50
-		-
-		-

B

Professionals de l'educació

A

1 **B. Professionals de l'educació**

- El sistema educatiu configurat al llarg de tot el
- segle XX va establir les seves bases sobre
5 l'assoliment d'una escolarització obligatòria i
- general. L'accés a l'educació s'ha vinculat a
- l'escolarització. L'acció escolar ha estat
- estretament lligada a l'acció del mestre,
- professor/a docent, que de manera molt
10 preferent estableix la relació amb el seu
- alumnat.

- En l'educació, al llarg de les últimes dècades, han
- adquirit una dimensió més rellevant altres espais
15 que configuren uns escenaris educatius molt
- més amplis que els escolars, es dona un nou
- context per a la funció de l'escola com a
- institució i, per descomptat, es modifica de
- forma substancial el paper dels mestres i
20 professors.

- Tot i que continua essent primordial la relació
- individual i tutorial amb l'alumnat, la dimensió
- col·lectiva de l'acció educativa adquireix noves
25 dimensions que contextualitzen l'escola en una
- nova dimensió com a institució social.

- A l'escola d'avui adquireix un rellevància
- primordial el treball col·lectiu dels professionals,
30 amb la incorporació a les tasques educatives
- d'una multiplicitat de professionals que des de
- diferents àmbits han de cooperar en la formació
- de l'alumnat. Nous professionals a les aules i en
- altres espais de l'escola: educadors/es en el
35 lleure, tècnics/iques especialitzats/ades,
- integradors/es socials; així com també la
- intervenció en els processos de professionals
- qualificats de la psicologia, la pedagogia, així
- com una creixent intervenció d'educadors
40 especialitzats.

- Les funcions docents han incrementat la seves
- necessitats d'especialització: música, educació
- física i noves tecnologies, idiomes. També en les
45 primeres etapes de l'educació, amb una
- concepció més global i formativa i en etapes
- superiors, més vinculades a les especialitats
- acadèmiques.

50 També cal tenir en compte que el creixement de
- les estructures escolars ha provocat més
- complexitat de la gestió educativa, especialment

B

1 en el contextos administratius i directius, on la
- gestió dels grups humans s'ha tornat més
- complexa.

5 En aquest context, avui, les CCOO representem i
- organitzem col·lectius professionals més
- diversos, que exigeixen condicions i regulacions
- laborals i professionals específiques, sense
- perdre de vista en cap moment la necessària
10 homogeneïtzació de condicions i la garantia de
- drets des del punt de vista retributiu, de jornada,
- d'organització de la feina, de condicions de
- salut laboral i de professionalització i formació
- permanent.

15 També i encara que l'educació és un dret públic,
- la prestació professional està situada en
- contextos públics i privats. Estem immersos en
- un sistema encara dualitzat en què l'educació és
20 finançada pels poders públics, però àmbits
- importants encara depenen de les aportacions
- privades de les famílies que inverteixen en
- educació per garantir el seu progrés individual i
- la millora de les condicions de futur dels seus
25 fills i filles.

- És en aquest context que situem la nostra acció
- sindical, per donar satisfacció a les
- reivindicacions dels professionals de l'educació.

30 Una resposta de defensa i millora de les
- condicions laborals que haurà de donar per
- força solucions diverses per a col·lectius
- diferents, però a la vegada amb un esperit
35 solidari imprescindible en un sindicat que vol
- defensar els interessos de tots els col·lectius i
- cadascun d'ells, sense perdre de vista la millora
- col·lectiva dels serveis públics, garantia
- d'avançar cap una societat més justa i
40 equilibrada.

- Per poder fer propostes concretes, analitzarem els
- sectors educatius des d'una dimensió múltiple
- que configura el centre i lloc de treball, les
45 situacions contractuals, els àmbits de
- negociació i els sectors educatius.

A

1 **B.1. Els centres de treball en el** - **sector educatiu**

5 **B.1.1. Els centres sostinguts amb fons** - **públics**

- Actualment en la majoria de centres sostinguts
- amb fons públics ens trobem amb una gran
- diversitat de sectors professionals amb
10 situacions contractuals diferents. Podem trobar
- situacions diverses en el mateix centre de treball
- o característiques professionals derivades del
- caràcter específic i la funció en els centres.

15 **B.1.1.1. Centres públics de la Generalitat**

- El teixit de centres i serveis educatius que depenen
- de la Generalitat de Catalunya està format per:
- CEIP, IES, llars d'infants, escoles rurals, escoles
20 d'adults, CAEP, serveis educatius, com ara CRP,
- EAP, LIC, CREDA i camps d'aprenentatge,
- inspecció educativa... També altres tipus de
- centres on els professionals de l'educació fan
- atenció educativa a infants i joves en situacions
25 diferents a les habituals, com ara els centres de
- menors, aules hospitalàries, centres de dia,
- aules de presons, etc.

- Els professionals que hi intervenen tenen diferents
30 vinculacions laborals i són:

- • Funcionariat i personal interí i substitut: és el
- col·lectiu més nombrós de treballadors i
- treballadores, format per docents de les diverses
35 etapes educatives (mestres d'infantil i primària,
- d'educació especial, professorat d'ESO, de
- batxillerat, d'adults, professorat tècnic de FP,
- d'arts plàstiques i disseny, etc.). També en
- formen part tots els professionals dels serveis
40 educatius, donant suport, assessorament i altres
- serveis complementaris al sistema educatiu. De
- tots aquests professionals n'hi ha un nombre
- important que fan la seva tasca de forma
- itinerant.

45
- • Personal laboral: són els treballadors i
- treballadores que, amb una vinculació de
- contractació laboral amb el Departament
- d'Educació, presten els seus serveis als centres
50 educatius, alguns com a docents i d'altres de
- suport a la docència o de serveis generals.
- Aquests professionals són els educadors/es i

B

1 auxiliars d'EE, TEI, fisioterapeutes,
- audioprotesistes, integradors/es socials,
- treballadors/es socials, professorat de religió i
- personal de neteja, així com tots els treballadors
5 i treballadores de les llars d'infants públiques,
- personal educador, cuineres, ajudants de cuina,
- netejadors/es i conserges.

- • Personal subcontractat fruit de l'externalització
10 d'alguns serveis de l'Administració. Contractats
- per empreses de serveis que donen suport a
- l'alumnat amb necessitats educatives especials
- com a vetlladors/es, personal de serveis a les
- llars d'infants...

15
- • Contractats per AMPA o a través d'empreses o
- entitats privades: hi intervenen també
- professionals del lleure educatiu i cuina, tant en
- espais del migdia (menjadors escolars), com en
20 activitats fora de l'horari lectiu (casals d'estiu,
- acompanyament a piscina, acompanyament de
- transport escolar, colònies, etc.).

- Els àmbits de negociació d'aquests col·lectius són
25 les meses generals de la funció pública, les
- meses sectorials d'educació, els comitès
- intercentres i els diversos convenis privats que
- afecten els treballadors externalitzats.

30 **B.1.1.2. Centres municipals**

- En l'àmbit dels centres municipals també ens
- trobem amb centres i serveis educatius amb
- vinculacions laborals diferents, a causa de les
35 formes contractuals i els models de gestió
- adoptats per les administracions locals. Això
- implica diferents situacions que conviuen en un
- mateix centre, ja sigui amb personal amb una
- relació contractual amb l'ajuntament en la seva
40 totalitat o bé mixta, una part amb l'ajuntament i
- l'altra externalitzada. En alguns casos arribem a
- l'extrem d'escoles totalment externalitzades.

- Aquests centres poden ser: CEIP, IES, centres
45 d'educació especial, escoles bressol, escoles de
- música i conservatoris, escoles d'arts plàstiques i
- disseny i escoles d'adults.

- Els professionals que hi treballen poden ser tant
50 funcionaris i interins de l'Administració local
- com personal amb contractació laboral. Fruit de
- l'externalització de determinats serveis, trobem

A

1 també personal subcontractat.

B.1.1.3. Centres privats amb finançament públic

5 Els centres i els serveis educatius de titularitat privada poden tenir dos tipus de finançament: els concerts educatius i les subvencions.

10 Pel que fa als centres amb concert educatiu, hi ha els centres d'ensenyament reglat i les escoles d'educació especial. Regits per una normativa educativa -no laboral- idèntica als públics, són centres organitzats segons la normativa empresarial. Aquest fet estableix en molts casos una contradicció entre la relació laboral treballadors-empresa i la funció educativa i social que desenvolupen. En molts casos és la mateixa empresa la que s'encarrega d'alimentar aquesta indefinició i impedeix que les persones assalariades puguin defensar els seus drets.

15 Si parlem de centres subvencionats, el ventall és molt més gran: educació infantil 1r cicle 0-3; centres de desenvolupament infantil i atenció precoç; ensenyaments no reglats, com centres de formació contínua i ocupacional.

20 Els centres de 1r cicle 0-3 són microcentres, en la majoria dels casos, on s'estableix una relació molt estreta entre els treballadors i les treballadores (majoritàriament dones joves) i la titularitat. És difícil incidir en l'àmbit laboral, ja que hi ha una certa dependència de l'empresari.

25 En aquests centres també hi pot haver professionals del lleure educatiu i sociocultural, com educadors/es en el lleure (monitors/es), talleristes, informadors/es, personal de cuina, etc. El camp d'actuació de tots aquests professionals són els centres escolars (escoles bressol, centres de primària i de secundària), però també les ludoteques, centres cívics, biblioteques, cases de colònies, albergs. Els convenis d'aplicació són el Conveni del lleure educatiu i sociocultural de Catalunya i altres convenis, com ara el Conveni autonòmic de l'ensenyament privat de Catalunya.

30 Dintre dels serveis d'atenció a discapacitats hi ha: CO (centres ocupacionals), residències, centres de dia, entitats tutelars, pisos llar i, pel que fa al

B

1 treball protegit per a discapacitats, els CET (centres especials de treball).

5 Aquests centres han estat promoguts històricament pels pares i les mares de les persones discapacitades, però a mesura que han anat creixent s'ha fet confiança per a la seva gestió a persones que estan imprimint, sobretot, una línia més economicista, oblidant l'objectiu social per al qual han estat creats. Aquesta manera de fer repercuteix negativament en les relacions laborals empresa-treballadors.

10 Els professionals que treballen en tots aquests tipus de centres i serveis són personal vinculat a l'empresa i també personal subcontractat.

B.1.2. Els centres privats (no concertats)

15 Alguns centres privats no tenen cap tipus de finançament públic. En aquest apartat trobem centres d'ensenyament reglat amb educació infantil, educació primària, educació secundària, cicles formatius, batxillerat i formació d'adults i centres d'ensenyaments no reglats: perruqueria i estètica, idiomes, ensenyaments artístics (música, dansa), formació ocupacional i contínua, etc., i també les autoescoles. Les modalitats de la impartició d'aquesta formació poden ser presencials, semipresencials i a distància. També aquí hi ha personal vinculat a l'empresa i personal subcontractat.

20 Els convenis d'aplicació són el Conveni col·lectiu autonòmic de l'ensenyament privat de Catalunya i el Convenio colectivo estatal de la formació no reglada.

B.1.3. Les universitats

25 A les universitats hi ha, fonamentalment, professionals docents i investigadors i personal d'administració i serveis, amb dos models de contractació funcional i laboral. Cada universitat té autonomia per a la negociació amb cadascun dels col·lectius, i hi ha marcs de negociació autonòmics i estatals.

30 A les universitats privades aquests dos grans col·lectius negocien les seves condicions en els

A

1 seus convenis i estan subjectes al marc general
- de la Mesa sectorial estatal.

5 **B.2. Àmbits de negociació**

- Tot aquest ventall de professionals, sectors i
- convenis fa que també siguin molt diversos els
10 àmbits de negociació, tant en el si de les
- diferents administracions com al sector privat,
- essent aquest un dels apartats que caldrà
- continuar especialitzant i reforçant, a causa de
- la importància que té, tant per la complexitat i
15 les dificultats creixents, com pel reforç que pot
- suposar de cara a l'acció sindical federativa.

20 **B.2.1. Mesa sectorial del personal funcionari docent no universitari**

- Dins del sector públic hi ha la Mesa sectorial de
- personal docent funcionari i interí, que defineix
- les seves condicions a partir de regulacions
- administratives i acords sindicals que han de
25 derivar posteriorment en una aplicació
- normativa per part de l'Administració.

- Un dels problemes és la dificultat per fer complir
- aquests acords quan l'Administració se'n desdiu.
30 L'exemple més clar el tenim en la congelació
- salarial de l'any 1997, encara pendent del
- recurs a Estrasburg.

- Les meses de negociació del sector públic estan
35 en permanent funcionament a causa de la
- diversitat de col·lectius que cal atendre i de la
- necessitat d'intervenir i opinar sobre multiplicitat
- d'ordres, resolucions, normatives i decrets que
- tenen implicacions laborals.

40 Com a objectiu per al proper període caldria
- intensificar la coordinació entre els diferents
- àmbits de la negociació: meses generals, meses
- sectorials i cooperació entre els àmbits de
45 funcionaris i laborals, especialment en temes
- que són de comú interès, com ara l'aplicació
- dels increments de plantilles de personal
- laboral. També caldrà abordar de manera
- conjunta les contractacions externes, lluitant per
50 aconseguir que l'increment de les plantilles sigui
- propi i, alhora, mirar d'incidir en les condicions
- laborals del personal subcontractat.

B

1 **B.2.2. Conveni únic i Comitè Intercentres del personal laboral del Departament d'Educació**

5 La representació sindical del personal laboral del
- Departament d'Educació és d'àmbit provincial;
- és a dir, hi ha quatre comitès territorials.

- El Comitè Intercentres representa els quatre
10 comitès davant del Departament. Està format
- per 13 membres que s'elegeixen d'entre els
- delegats/ades territorials proporcionalment als
- resultats obtinguts per cada sindicat. És l'òrgan
- que té la capacitat de negociar totes les
15 matèries que són competència del mateix
- Departament. Les matèries que afecten més d'un
- departament són competència de la CIVE
- (Comissió Paritària) o bé de la Comissió
- Negociadora del Conveni únic, que es negocia
20 amb funció pública per a tot el personal laboral
- de la Generalitat i que comparteix mesa
- negociadora amb les federacions de l'Àrea
- Pública.

25 **B.2.3. Convenis municipals**

- La diversitat de centres fa que la negociació
- col·lectiva sigui molt diversa i difícil de portar a
- terme. El primer agent de negociació són els
30 diferents ajuntaments titulars dels centres
- educatius. En no haver-hi una representació
- col·lectiva de totes les corporacions en matèria
- de negociació de personal, aquesta es deriva a
- cadascun dels ajuntaments. Molts d'aquests
35 ajuntaments (habitualment els més petits) no
- tenen negociació col·lectiva ni representació
- sindical; en molts casos aquesta negociació es
- deriva cap a col·lectius més majoritaris a
- l'ajuntament. També es prenen com a referència
40 convenis de l'àmbit d'empresa privada, fet que
- dificulta enormement la definició de línies de
- negociació generals dels treballadors i les
- treballadores dels centres educatius de titularitat
- municipal.

- Un segon element per tenir en compte, sobretot
- amb el fort creixement d'escoles bressol els
- darrers anys, és l'externalització parcial o total
- dels serveis. En aquest cas, l'àmbit de
50 negociació correspon a l'empresa privada. No
- és tampoc una situació més fàcil; empreses que
- tenen el seu origen en activitats no relacionades

A

1 amb l'educació, moltes empreses de nova
- creació amb activitats diverses (lleure educatiu,
- neteja, serveis socials, etc.), empreses creades
- pels mateixos treballadors per atendre un sol
5 contracte, reconversió d'empreses privades en
- empreses que gestionen els contractes
- municipals, i un llarg etcètera de situacions.
- Evidentment, aquesta situació tampoc facilita la
- negociació col·lectiva dels treballadors i les
10 treballadores.

- Podem dir que, globalment, s'està produint un
- procés de precarització de les situacions
- laborals dels treballadors i les treballadores dels
15 centres de titularitat municipal, amb el resultat
- que les diferències entre les condicions laborals
- dels diferents col·lectius són cada vegada més
- grans.

20 **B.2.4. Universitats públiques**

- En l'àmbit estatal hi ha la Mesa sectorial
- d'universitats, que engloba la representativitat
- de totes les universitats públiques i privades de
25 tot el territori espanyol (73 universitats: 50
- públiques i 23 privades).

- En aquesta mesa sectorial es negocien els temes
- de caràcter general i els del PDI funcionari, que
30 és un cos estatal i no està ni transferit ni
- assimilat.

- CCOO té la majoria absoluta en aquesta mesa.

35 En l'àmbit autonòmic hi ha una gran diversitat de
- situacions. Hi ha comunitats autònomes amb
- una mesa de negociació autonòmica i altres no.
- Hi ha comunitats autònomes amb comitè únic
40 de PDI laboral i PAS laboral, i altres no.
- Catalunya els té separats, per la qual cosa hi ha
- dos convenis.

- La Mesa de negociació catalana la componen les
- universitats, els sindicats i la presideix
45 l'Administració. CCOO té una àmplia majoria a
- la Mesa.

- En l'àmbit autonòmic també hi ha les submeses
- per a la negociació dels temes que no són
50 transversals i afecten un sol col·lectiu. Es
- negocien dos convenis: el del PDI laboral i el
- PAS laboral.

B

1 En l'àmbit institucional o d'empresa cada
- universitat té: 2 juntes (PDI funcionari i PAS
- funcionari, 2 comitès d'empresa (PDI laboral i
- PAS laboral) i 1 Comitè de Seguretat i Salut. En
5 total hi ha 28 juntes i comitès i 7 comitès de
- seguretat i salut, on es negocien pactes i acords
- que només vinculen la mateixa universitat.

- Per tant, a causa de l'autonomia universitària, que
10 és un principi constitucional, les condicions
- laborals són diferents en les diferents
- universitats.

- Podem concloure afirmant que és un sector amb
15 una acció sindical heterogènia, ja que les 28
- juntes i comitès tenen tota la capacitat per
- arribar a acords davant de les patronals, ja que
- en aquesta negociació no hi participa
- l'Administració.

20 **B.2.5. Convenis privats de sector**

- En l'àmbit de la negociació, tot i seguir els
- objectius sindicals i els acords que el sindicat
25 subscriu amb la patronal, constatem un
- enduriment de les posicions empresarials, per
- davant de la consecució d'unes condicions
- laborals dignes: salaris, formació, salut,
- permisos, organització del treball, etc.

30 Sense un treball de vigilància i control per part del
- sindicat, es produeix un incompliment sistemàtic
- de la legislació laboral bàsica i dels acords, així
- com de l'aplicació dels convenis col·lectius. No
35 hem aconseguit encara establir mesures de
- control dels recursos econòmics públics que la
- majoria de centres privats reben d'un o altre
- departament de l'Administració autonòmica.

40 La debilitat sindical que hi ha en alguns sectors es
- tradueix en una posició patronal inflexible en la
- negociació de determinats convenis i en la
- constitució de nous.

45 En aquesta etapa hi pot haver una reorganització
- de la negociació col·lectiva dels sectors de
- l'educació especial. També ens replantejarem
- l'estratègia de la negociació autonòmica en
- l'educació infantil i lluitarem per aconseguir la
50 plena homologació de les condicions laborals
- entre els treballadors i les treballadores que fan
- la mateixa feina.

1 **B.2.6. Convenis, pactes i acords a** - **l'empresa**

- Els convenis, pactes i acords d'àmbit d'empresa
5 neixen de la seva necessitat de regular les
- condicions de treball segons la seva pròpia
- realitat i de desenvolupar o regular aspectes
- particulars als quals el conveni sectorial no ha
- pogut donar resposta. Sovint ens trobem que
10 aquests convenis no estan vinculats al conveni
- sectorial que seria d'aplicació a l'empresa, la
- qual cosa respon a la intenció de desregular les
- condicions laborals dels treballadors i les
- treballadores, i això ens pot restar força en la
15 negociació.

- Els pactes de millora d'empresa, però, garanteixen
- que es respectin les condicions mínimes
- establertes en el conveni sectorial, alhora que
20 consoliden les condicions superiors que es
- puguin acordar fruit de la negociació entre
- l'empresa i la representació legal dels
- treballadors/es.

25 **B.3. Model d'acció sindical**

30 **B.3.1. Eixos per a una acció sindical**

30 **B.3.1.1. Sindicalisme eficaç i solidari.** - **Participació, reivindicació, negociació,** - **mobilització**

- La nostra federació organitza treballadors i
35 treballadores dels sectors educatius per la
- defensa dels seus interessos individuals i
- col·lectius. El nostre model sindical es configura
- concretant les reivindicacions per donar
- resposta a la defensa de interessos individuals,
40 de grups i generals.

- La complexitat presideix, en moltes ocasions, la
- concreció de les reivindicacions per donar
- resposta eficaç amb una mirada a curt, però
45 també a mig i llarg termini.

- El sindicalisme de classe es construeix al llarg d'un
- procés de mobilització-negociació que
- s'accelera en els moments de lluita o de
50 conflicte i que es concreta en el moment de la
- negociació en forma de pacte, que pretén
- conciliar diverses condicions i interessos.

1 En el món del treball a l'ensenyament, a més,
- sempre ens trobem que buscar millores de les
- condicions de treball va aparellat amb la
- defensa dels serveis que defensem, per dos
5 motius: en primer lloc perquè la millora del
- servei implica una millora de la feina i en segon
- lloc perquè la defensa de les condicions de
- treball es fa més sòlida i eficaç si es cerca
- l'aliança amb la ciutadania que gaudeix del
10 servei.

- És per això que el nostre és un sindicalisme
- d'acció, no només de denúncia. El contingut de
- la nostra voluntat s'ha de poder portar a la
15 pràctica, i això implica:

- Entendre les possibilitats i limitacions del nostre
- context. Així podrem penetrar en la realitat de
- forma material i eficaç, evitant falses
20 expectatives i il·lusions i fent previsions precises,
- definint els nostres objectius exteriors a partir
- dels estudis de la realitat al nostre abast i del
- coneixement dels interessos dels nostres afiliats.

25 El context actual es caracteritza per l'intent
- d'aplicar polítiques privatitzadores del servei
- educatiu -amb el suport d'alguns sectors polítics
- i socials- i per l'intent d'aïllar i neutralitzar el
- moviment sindical en l'ensenyament. La nostra
30 Federació, ha anat dibuixant durant anys el
- model d'educació pública i universal que
- propugnem per al nostre país. Tenim un projecte
- que en la lluita i la negociació dels darrers anys
- s'ha anat confrontant amb la realitat, fent
35 concessions, però obrint també grans
- expectatives. Hem arribat a la situació actual
- caracteritzada per la signatura del Pacte
- Nacional i la convocatòria de la vaga general a
- l'ensenyament del 14 de febrer de 2008. Ara
40 hem de saber reforçar-nos a partir dels objectius
- assolits i hem de ser capaços de trencar
- esquemes i maneres de treballar que ens
- limiten, hem de trobar les complicitats que ens
- permetin arribar millor als nostres afiliats/ades i
45 al conjunt de la comunitat educativa i de la
- societat.

- Consolidar l'educació com un servei de caràcter
- públic garantint les condicions de qualitat i
50 equitat per tothom i millorar les condicions de
- treball dels professionals, la seva qualificació, la
- promoció, la consideració social i laboral, són

A

1 els objectius centrals de la nostra acció sindical.

B.3.1.2. La millora de les condicions laborals i professionals dels treballadors del sector educatiu, fonament de l'acció sindical

La reivindicació de millores és un dels objectius del sindicat. Treballar en bones condicions passa per tenir un sou digne, uns centres de treball saludables, una organització del treball efectiva, un estatus adequat a les exigències professionals.

Les reivindicacions i les millores aconseguides en els darrers anys són evidents: en el sector públic, amb importants millores en ocupació, horaris, retribucions, permisos, als centres concertats amb un camí obert a l'homologació de condicions encara poc consolidat, el primer conveni del lleure educatiu i les millores en altres convenis privats de Catalunya. A les universitats també s'han assolit millores importants, especialment la signatura del primer conveni del PDI laboral amb importants millores retributives i de conciliació de la vida personal i la laboral.

Ara bé, en moltes ocasions els acords aconseguits no són aplicats de manera convenient i les dificultats en la seva aplicació minven la confiança en l'Administració educativa i ens obliguen a seguir molt de prop la seva aplicació. No n'hi ha prou d'aconseguir bons acords, cal vetllar també pel seu compliment.

També es produeix una distorsió entre les exigències professionals i els recursos per garantir el seu compliment. Plantilles, ràtios, exigències burocràtiques i/o administratives excessives dificulten en moltes ocasions un clima laboral satisfactori.

La privatització, la subcontractació i l'externalització d'alguns serveis també és una tendència de les administracions públiques. Això està comportant un alt grau de desregulació i precarietat laboral. La lluita contra aquests processos i evitar la manca de qualitat que generen són també objectius sindicals importants.

Entenem que caldria avançar en:

B

1 • Consolidar marcs de negociació estables per a tots els col·lectius.

• Garantir millores salarials per incrementar el poder adquisitiu dels salaris, especialment en els salaris més baixos.

• La formació i la qualificació professional inicial: reformant els plans d'estudis i ampliant significativament les propostes en els àmbits dels postgraus universitaris i els cicles formatius de grau mitjà i superior.

• Consolidar la formació permanent com a dret i condició per l'exercici professional, dins els horaris laborals, i establir estímuls adequats de permisos, gratuïtat i ajuts, períodes sabàtics de formació, foment de l'intercanvi d'experiències...

• La compensació entre el temps de treball directe amb l'alumnat i la docència i el temps no lectiu de formació, preparació, treball de coordinació professional, planificació, etc.

• La definició d'estímuls i mecanismes per a la promoció professional, amb la introducció de l'avaluació com un dels seus components. Desenvolupar la carrera professional.

• La definició dels requeriments de recursos mínims per a un exercici professional amb garanties. La millora de les condicions materials, espais amb l'adequació dels espais dels centres a les noves formes de gestió de l'aprenentatge amb espais més diversificats, polivalents i dotats dels recursos tecnològics adequats i acollidors des del punt de vista de les persones que treballen i els utilitzen.

• La regulació dels mecanismes per la participació efectiva dels professionals en els àmbits de decisió del sistema, amb una potenciació de la configuració d'equips professionals que puguin actuar amb coherència i responsabilitat. La gestió democràtica dels centres de treball.

• Desenvolupar els plans d'igualtat als centres de treball i les universitats.

• Desenvolupar els plans de jubilació anticipada i parcial.

A

- 1 • Desenvolupar la carrera professional del PAS
- universitari.
-
- • Desenvolupar la carrera de l'investigador pur a
5 les universitats.
-
- • Negociar l'Estatut de personal docent
- universitari establert per la LOMLOU.
-
10 • Negociar un estatut del docent no universitari.
-
- • Aconseguir un estatut del professional de
- l'educació, un horitzó desitjable per fer avançar
- la regulació de tots els col·lectius. La LEC hauria
15 de formular les bases per fer possible, en un
- termini no gaire llunyà, l'elaboració d'aquest
- estatut.

20 **B.3.1.3. La salut laboral i l'organització del treball**

- És molta la rellevància que en els darrers anys han
- anat adquirint els temes de salut laboral tant des
- de la perspectiva de l'acció sindical com de la
25 negociació col·lectiva.

- Conscients d'aquesta rellevància, en el novè
- Congrés de la Federació es va crear la
- Secretaria de Salut Laboral, una secretaria jove
30 amb molt de camí encara per fer.

- Durant aquest període s'han fet algunes passes
- endavant, però també s'han evidenciat les
- mancances, tant en l'àmbit intern com en les
35 grans barreres que ens hem trobat en les
- diferents negociacions.

- Són diverses les actuacions i iniciatives que des
- dels diferents sectors i territoris s'han portat a
40 terme: la formació específica tant per a delegats
- i delegades de prevenció (privada) com per a
- coordinadors i coordinadores de riscos
- (pública), els permanents sindicals, xerrades,
- conferències, publicacions, estudis, etc. Són
45 alguns exemples del treball que hem dut a
- terme, així com l'organització de tres escoles de
- primavera dedicades a l'organització del treball
- de la mateixa federació.

50 Tota aquesta experiència ens ha de servir per
- establir una organització forta i consolidada en
- matèria de salut laboral per tal de donar la

B

1 millor resposta i la millor cobertura en tres
- àmbits d'intervenció:
-

- • L'assessorament individual i col·lectiu.

5
- • La informació més acurada tant als delegats i
- delegades de prevenció com als coordinadors i
- coordinadores de riscos.

10 • La negociació en convenis, pactes, acords,
- comitès de seguretat i salut, etc.

- En aquest sentit, tant els canvis com les propostes
- organitzatives hauran de tenir present el
- tractament d'aquests aspectes per tal de donar
15 la importància i l'atenció que mereixen els temes
- de salut laboral, tant per a l'afiliació en general
- com pels delegats i delegades de prevenció en
- particular.

20 Hem de treballar per organitzar entre tots els
- sectors i territoris una secretaria de salut laboral
- cohesionada i amb una línia d'actuació que ens
- permeti aconseguir, entre d'altres, una gran
25 xarxa de delegats i delegades de prevenció al
- sector privat i de coordinadors i coordinadores
- de riscos laborals al sector públic.

30 **•L'organització del treball i els riscos psicosocials**

- Un dels temes que cada vegada va guanyant més
- protagonisme, però que alhora és el més
- invisible, són els riscos psicosocials i la seva
35 relació directa amb la organització del treball.

- És sabut que els professionals que desenvolupen
- la seva tasca en el sector de serveis a les
- persones són els que pateixen més exposició a
40 aquest risc, ja que les exigències psicològiques
- emocionals són un component molt present en
- la tasca del dia a dia al qual cal afegir la
- complexitat dels diferents centres i serveis
- educatius.

45 Aquesta complexitat s'evidencia en les exigències
- psicològiques, tant qualitatives com
- quantitatives, el desenvolupament d'habilitats i
- d'autonomia, el suport social, la claredat de rol,
50 el sentiment de grup, les possibilitats de relació,
- les condicions laborals, l'estabilitat, el
- reconeixement i la promoció de tots i cadascun

A

- 1 dels col·lectius de professionals que intervenen.
- Tant l'Administració educativa com el teixit
 - empresarial haurien de tenir presents aquests
 - aspectes a l'hora d'orientar i de dirigir una
- 5 organització del treball saludable als centres i
- als serveis educatius.
 -
 - Per tal de poder identificar i quantificar tots aquest
 - riscos és important realitzar-ne una avaluació.
- 10 En aquest sentit hem d'insistir i aprofundir,
- mitjançant la negociació, ja sigui en els diferents
 - convenis col·lectius o en pactes i acords
 - d'empresa, en l'avaluació de riscos psicosocials
 - i intentar que es faci amb el mètode ISTAS-21,
- 15 ja que és l'únic instrument que avalua la doble
- presència i que és universal pels diferents
 - col·lectius.
 -
 - S'ha de tenir present en tot moment la importància
- 20 de l'avaluació de riscos dels diferents llocs i
- centres de treball, i n'hi ha una que té una
 - importància rellevant majoritàriament pels
 - col·lectius de professionals que intervenen en
 - educació infantil (0-6) i educació especial, que
- 25 és l'avaluació ergonòmica musculoesquelètica.
- Una bona identificació dels riscos i una acurada
 - intervenció i planificació preventiva podrien fer
 - possible una disminució important de les
 - malalties d'aquest tipus, proporcionant, a més,
- 30 una millora de la qualitat de vida laboral i
- familiar per aquests grups de col·lectius.
 -
 - Actualment, els centres educatius tenen una
 - diversitat de professionals, de franges horàries
- 35 d'atenció i de camps d'actuació que fan
- complexa i dificulten aquesta organització del
 - treball. Cal que, mitjançant la intervenció
 - sindical i la negociació en els diferents àmbits,
 - anem aconseguint avenços en formació,
- 40 recursos i coordinació dels diferents col·lectius
- que intervenen en l'educació formal i no formal
 - i el lleure dels infants i joves dels centres
 - educatius.
 -
- 45 Tant important com la intervenció de
- l'Administració i l'aportació dels recursos
 - necessaris és l'extensió i l'assumpció de la
 - cultura preventiva, tant per part d'empresaris
 - com de treballadors i treballadores, per tal que
- 50 aquesta cultura faciliti la participació en
- l'organització del treball, potenciï el treball en
 - equip i ajudi a promoure la conciliació de la

B

- 1 vida laboral i la familiar. Aconseguir una
- distribució equitativa de la càrrega de treball,
 - una distribució horària racional i una
 - coordinació entre els diferents grups de
- 5 professionals, podria fer possible, a més, evitar
- situacions d'assetjament laboral, psicològic i fins
 - i tot sexual.
 -
 - La formació i la informació tant a escala
- 10 individual com col·lectiva són cabdals per tal
- d'anar aconseguint la implantació de la cultura
 - preventiva necessària en tots els àmbits. Els
 - plans de formació al sector públic i al sector
 - privat han d'incloure, necessàriament, formació
- 15 específica en prevenció de riscos, tant per a
- delegats i delegades, com de coordinadors i
 - coordinadores de riscos, així com per a la resta
 - de treballadors i treballadores.
 -
- 20 Pel que fa a la negociació col·lectiva dels diferents
- convenis i sectors, hem de continuar mantenint
 - la pressió de les nostres propostes i avançar en
 - la nostra pròpia coordinació, de manera que els
 - petits o gran avenços d'uns puguin ser
- 25 compartits i, si és possible, millorats per uns
- altres.
 -
 - Dinamitzar i dotar de contingut els diferents
 - comitès de seguretat i salut ha de ser un altre
- 30 dels objectius per al proper període i per això
- necessitarem enfortir la xarxa de delegats/ades
 - de prevenció i mantenir una comunicació i
 - informació el més acurada possible.
 -
- 35 Finalment, però no menys important, la futura llei
- d'educació catalana posarà sobre la taula noves
 - formes d'organització dels centres i serveis
 - educatius, i nosaltres haurem de vetllar perquè
 - aquesta nova llei, així com els decrets i
- 40 resolucions que se'n derivin, recullin de forma
- molt especial tot el relatiu a l'organització del
 - treball i a la participació dels treballadors i les
 - treballadores, tant des dels mateixos comitès de
 - seguretat i salut com des dels diferents centres
- 45 de treball. En aquest sentit, la llei ha de garantir
- una informació respecte dels beneficis, tant
 - individuals com col·lectius, que comporta una
 - organització participativa del treball.
 -

A**B****1 B.4. Reptes sindicals**

- Línies i propostes d'actuació i acció sindical per al proper període.

5 • **Objectius sindicals**

1. Aconseguir un **espai global de concertació laboral de l'àmbit educatiu** que pugui donar aixopluc a tots els treballadors i les treballadores de l'educació i que sigui l'instrument sindical per avançar en l'homogeneïtat de condicions laborals dels sectors educatius. També hauria de ser un instrument per millorar especialment les condicions dels treballadors més desprotegits del sistema.

2. Aconseguir l'**estatut de la funció docent** proposat al Pacte Nacional per a l'Educació com el marc normatiu que permetés fer un salt endavant en la millora i l'homogeneïtat de les condicions laborals de la totalitat dels professionals i de les professionals.

3. **Un estatut del professional de l'educació:** establir una regulació efectiva de tots els professionals i totes les professionals de l'educació amb una marc normatiu general que impulsi la qualificació dels professionals, i unes bones condicions laborals.

4. **Impulsar el funcionament de la Mesa d'universitats,** consolidar aquest marc de negociació i exigir el compliment dels pactes signats.

5. **Aconseguir un àmbit de negociació global per a tots els treballadors de l'educació de les administracions locals.** L'actual dispersió dels àmbits negocia-dors dificulta la consecució de millores. El previsible creixement de l'ocupació que depèn dels municipis i d'altres administracions locals i les tendències externalitzado-res d'aquests serveis fan que sigui una prioritat sindical aconseguir incidir-hi, creant espais per a la negociació i la regulació que garanteixin unes condicions dignes i e-quiparades.

6. Donar respostes efectives als **sectors**

1 **emergents i en creixement d'ocupació.** Prestar una especial atenció a l'organització dels treballadors de l'educació infantil del sector del 0-3, el lleure educatiu i altres col·lectius. **Aconseguir un conveni de Catalunya per a les llars d'infants privades. Desenvolupar i millorar el Conveni del lleure educatiu.**

7. Aconseguir la regulació efectiva de les condicions dels treballadors dels **sectors no reglats**, especialment del sector d'idiomes. Aconseguir que el sector privat disposi d'una regulació general i d'uns marcs de negociació estables i consolidats. **Aconseguir un acord regulador de l'ensenyament no reglat d'idiomes.**

8. Incrementar la presència en el sector concertat basada en l'**impuls de la creació del servei públic** d'educació i la millora de les condicions laborals, sota els eixos de l'homologació i d'una major activitat reivindicativa i una major organització sindical en el sector.

9. **Homogeneïtzar les condicions laborals** dels treballadors amb perfils professionals semblants. Donar prioritat a la millora dels sectors amb condicions més precàries.

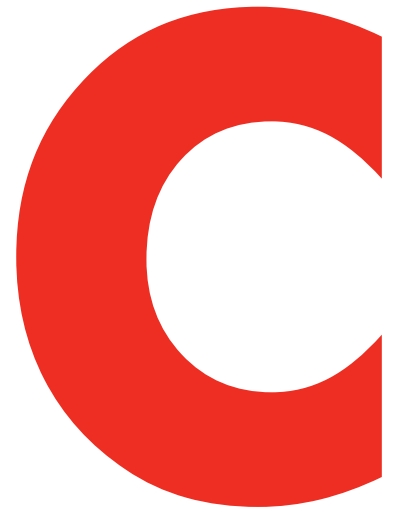
10. **Lluitar contra la subcontractació i l'externalització** dels serveis en l'educació. Exigir els marcs de negociació per intervenir en les condicions laborals i de prestació del servei quan la subcontractació no es pugui evitar.

11. **Lluitar contra la fragmentació del convenis del sector privat.**

12. **Establir estratègies sindicals coordinades per les universitats públiques i les universitats privades.** Cal establir un marc de col·laboració i comunicació entre l'acció sindical a les universitats públiques i l'acció sindical a les universitats privades, de forma especial quan parlem de fundacions, escoles o altres organismes de regulació privada que formen part de les universitats públiques.

A**B**

1	13. Millorar les retribucions de tots els col·lectius , especialment els salaris més baixos. Millorar l'evolució salarial al llarg de l'exercici professional i els estímuls per a l'assumpció de responsabilitats.	1
-	-	-
-	-	-
5	-	5
-	-	-
-	14. Ampliar i consolidar la nostra presència en tots els sectors professionals , establint marcs de promoció professional engrescadors, que impulsin la professionalitat i valorin la implicació en la millora educativa, la innovació del sistema.	-
-	-	-
10	-	10
-	-	-
-	-	-
-	15. Consolidar la formació permanent com un dret i en horari laboral per a tots els col·lectius i com a instrument per a la millora de les condicions i la promoció professional. Potenciar la gestió de plans de formació i la intervenció i cooperació amb altres institucions que realitzen formació.	-
15	-	15
-	-	-
-	-	-
-	-	-
20	-	20
-	-	-
-	-	-
-	-	-
-	-	-
25	-	25
-	16. Impulsar la salut laboral com a eix de l'acció sindical per a la millora de les condicions i de l'organització del treball als centres.	-
-	-	-
-	-	-
30	-	30
-	-	-
-	-	-
-	-	-
-	-	-
35	-	35
-	-	-
-	-	-
-	-	-
-	-	-
40	-	40
-	-	-
-	-	-
-	-	-
-	-	-
45	-	45
-	-	-
-	-	-
-	-	-
-	-	-
50	-	50
-	-	-
-	-	-

Dotar-nos de futur

1 C. Dotar-nos de futur

- El sindicalisme de CCOO es mou entre la
- defensa dels interessos individuals, de grup i
5 generals, entre la necessitat de la resposta
- immediata i l'estratègia a mitjà i llarg termini. El
- sindicalisme de classe es construeix a partir de
- les solidaritats que es necessiten i s'experimenten
- en la lluita per les condicions més immediates,
10 mitjançant processos que generen
- contradiccions i conflictes, i per això necessiten
- estructures de funcionament escrupolosament
- democràtiques i participatives, i alhora eficients
- i resolutives

15 - Els canvis que s'estan produint en l'estructura del
- sistema i els entorns educatius han de propiciar
- transformacions internes en la nostra Federació,
- encaminades a reforçar la solidaritat entre els
- diferents sectors i subsectors i a bastir estructures
20 més útils per a la defensa col·lectiva dels
- treballadors i les treballadores de l'educació i
- per a la defensa del propi servei públic
- educatiu.

25 - Seran objectius prioritaris:

- • Incorporar un percentatge més alt de joves
- treballadors i treballadores a l'afiliació i a
30 l'estructura sindical, capaços d'aportar nova
- experiència, nou discurs i projecció a llarg
- termini.

- • Impulsar la participació de l'afiliació en l'anàlisi
35 de la realitat, la confecció de propostes i la
- presa de decisions sobre negociació i
- mobilització, de manera que puguem prendre
- decisions cada vegada més conjuntament i
- solidàriament.

40 - • Polir els mecanismes de coordinació interna
- entre sectors i subsectors, territoris, seccions
- sindicals i també els mecanismes de
- col·laboració amb altres federacions de CCOO
45 perquè la realitat del treball necessita de la
- cooperació de tota l'estructura.

50 C.1. L'afiliació

- La força de la Federació d'Ensenyament de

1 CCOO rau en l'afiliació. Com més persones
- ens comprometem, de manera lliure i solidària,
- en la lluita per la millora de les nostres
- condicions laborals i el benestar col·lectiu, més
5 capacitat tindrem per millorar-los.

- Alhora, la participació de l'afiliació és la garantia
- de la independència sindical. En els últims anys,
- l'afiliació de CCOO ha crescut de manera molt
10 notable, i s'ha diversificat pel què fa als sectors i
- subsectors de procedència. Potser en aquest
- moment, el nom de la Federació no és adequat
- perquè no representa el conjunt de treballadors
- dels sectors educatius que volem representar.

15 - El percentatge de jovent afiliat (menys de 35 anys)
- és d'un 20%; ens proposem arribar a un 30%
- com a mínim en el proper període, per garantir
- la capacitat de representar el món educatiu ara
20 i de cara al futur.

- C.1.1. Propostes

- C.1.1.1. Més afiliació i més jove

25 • Extensió de l'afiliació a través de tots els
- mecanismes que disposa la Federació
- d'Ensenyament:

- ▶ Acció sindical en els centres de treball i en
- actes de nomenaments a l'ensenyament
30 públic. Afiliació de les persones que ja són
- delegades sindicals per CCOO.

- ▶ Xerrades en els últims cursos de la
- universitat, o de cicles formatius.

- ▶ Presentació del sindicat en activitats de
- formació.

40 ▶ A partir de l'assessorament laboral i
- sindical.

- ▶ En convencions i seminaris professionals.

45 • Campanya específica per promoure l'afiliació
- jove.

- • Acolliment de la nova afiliació. És necessari que
- sindicalistes amb experiència en la participació i
50 l'acció sindical parlin amb les persones que
- s'incorporen a CCOO, per fer pedagogia de la
- participació i del sindicalisme compromès, per

A

1 mostrar els avantatges que es reserven a
- l'afiliació, per crear un vincle ideològic amb el
- sindicat.

5 C.1.1.2. Consolidació de l'afiliació

- • Diferenciació en l'atenció i els serveis. Les
- persones afiliades han de tenir sempre
- avantatges.

10 • Posar en valor la capacitat de participar i decidir
- col·lectivament.

- • Fer consultes generalitzades o per sectors sobre
- temes de negociació o mobilització.

- • Continuar millorant els canals de comunicació.

- • Millorar els serveis d'assessorament i de
- formació contínua.

20 • Fer seguiment de baixes o impagats.

C.1.1.3. Canvi de nom

25 Estudiar amb el conjunt de les federacions
- d'ensenyament de CCOO d'Espanya i la
- Federación Estatal de Enseñanza de CCOO el
- canvi de nom de la Federació per adequar-se a
- la realitat dels sectors educatius.

35 C.2. Organització per a la participació

C.2.1. Organització als centres de treball

- La creació i organització d'estructures sindicals
40 dins els centres de treball és un dels trets
- característics de CCOO. Amb el temps s'ha
- demostrat que és l'organització més efectiva per
- garantir la participació i la implicació efectiva
- de l'afiliació en l'activitat sindical, i per
45 aconseguir millores laborals.

- A la Federació d'Ensenyament, però, tenim
- dificultats importants per organitzar els nostres
- afiliats i afiliades en els centres educatius.

50 - A l'ensenyament públic, on tenim el segment més
- gran de l'afiliació, la normativa no ens permet

B

1 crear estructura institucional centre per centre.
- Fins i tot les eleccions sindicals es convoquen
- per províncies i provoquen una desconexió
- quasi inevitable entre representants i
5 representats.

- Als centres de titularitat privada tenim la
- possibilitat de convocar eleccions sindicals i
- disposar de delegats i delegades a cada centre
10 de treball. També hi ha la possibilitat de crear
- seccions sindicals, però ens resulta difícil pel
- caràcter de petita i mitjana empresa que tenen
- molts centres educatius.

15 Les seccions sindicals han donat, en canvi, molt
- bons resultats a les universitats i en alguns
- ajuntaments. Actualment estem implantant
- aquesta estructura de seccions sindicals en el
- sector del lleure educatiu, tot i l'alt índex de
20 rotació de personal que es produeix en aquestes
- empreses.

- La Federació d'Ensenyament, davant d'aquestes
- dificultats estructurals i normatives, ha treballat
25 històricament, excepte a la universitat, a partir
- d'una estructura molt sectorial, que ara ha
- quedat obsoleta. En cada un dels centres és
- probable trobar personal que pertany a diferents
- empreses, col·lectius i condicions de treball. La
30 fragmentació dels grups de treballadors ens
- debilita sindicalment si l'abordem
- independentment des de cada sector i subsector.
- Per això és més necessària que mai
- l'organització solidària i no corporativa centre
35 per centre.

- Les seccions sindicals de les universitats públiques
- catalanes han creat una estructura organitzada
- de coordinació a través del Secretariat
40 Interuniversitari. El Secretariat està format per
- una persona coordinadora, les secretaries
- generals de les set seccions sindicals, les
- persones responsables dels quatre subsectors i
- les persones responsables d'àrea (polítiques
45 d'igualtat, salut laboral...), de manera que pot
- garantir la coherència de les diferents
- negociacions en tots els àmbits. També hi ha
- una permanent per a cada un dels quatre
- subsectors que reuneix els delegats i les
50 delegades de les diverses universitats. Aquesta
- estructura resulta molt útil i compacta, però
- necessita una millor coordinació amb la

A

1 Federació d'Ensenyament de Catalunya. Es
- necessita millorar també la coordinació del
- sector de la universitat a escala estatal, ja que
- altres comunitats no tenen estructures similars
5 per poder garantir una secció federal més
- participativa i coordinada.

- Les seccions sindicals més grans, a més
- d'organitzar l'acció sindical al centre,
10 contribueixen a l'estructura general del sindicat
- amb la dedicació d'hores a les tasques sindicals
- generals, i reben alhora el suport dels sindicats
- territorials i de la Federació.

15 C.2.1.1. Propostes

- • Promoure la constitució de seccions sindicals en
- empreses mitjanes i grans, sobretot al sector de
- residències i tallers que, tot i que en molts casos
20 són empreses petites, solen formar part
- d'agrupacions i fundacions amb un nombre
- important de centres i de treballadors i
- treballadores.

25 • En els sectors formats majoritàriament per
- empreses petites caldrà promoure la figura del
- permanent sindical, negociant-ho al conveni,
- que acumula les hores dels diversos delegats i
- comitès d'empresa de CCOO.

30 • Als centres públics, concertats i a la resta de
- centres d'ensenyament no reglat que no hagin
- constituït seccions sindicals caldrà promoure la
- figura del responsable de centre (a la pública
35 l'anomenem delegat/ada de centre). Aquesta és
- una figura funcional i, a ser possible, cal que
- sigui elegit o elegida pels afiliats i afiliades del
- centre.

40 • Mantenir la comunicació de la Federació i el
- sindicat territorial amb els representants de
- CCOO als centres de treball. Construir
- conjuntament plataformes reivindicatives,
- decidir acords o mobilitzacions.

45 • Oferir formació sindical als i les representants
- de CCOO als centres de treball.

50 C.2.2. Organització als territoris

- La creació d'estructures sindicals territorials és
- l'altre senyal d'identitat de les CCOO.
- Qualsevol afiliat o afiliada de la Federació pot

B

1 organitzar-se col·lectivament a través de les
- seccions sindicals o dels sindicats territorials
- d'ensenyament. És en el sindicat territorial on
- troba la millor expressió el sindicalisme solidari,
5 general i de classe, posant en contacte i en
- situació de cooperació el conjunt de seccions
- sindicals i comitès, persones que treballen i
- persones en atur, de diferents sectors i
- situacions.

10 En aquest moment, quan la implantació de
- seccions sindicals encara és escassa, el sindicat
- territorial és l'element clau per organitzar l'acció
- sindical general i solidària a tots els pobles i
15 ciutats de Catalunya. El sindicat territorial té
- l'obligació de fer-se càrrec del conjunt de
- l'activitat sindical de CCOO en tots els sectors i
- àmbits educatius. La vinculació amb les unions
- comarcals i intercomarcals és un factor positiu
20 perquè facilita recursos per a l'assessorament,
- per a les eleccions sindicals i per a la
- negociació col·lectiva.

- L'organització dels sindicats territorials té, però,
25 algunes febleses que s'haurien de corregir.
- Alguns sindicals territorials són massa petits per
- cobrir tota a feina que genera la doble
- vinculació a la Federació i a la Unió. En canvi,
- el Barcelonès té tantes persones que fan tasques
30 parcials al territori que es fa difícil treballar en
- equip. Finalment, l'organització de la Federació,
- fortament sectorialitzada, no ha ajudat a
- treballar conjuntament.

35 C.2.2.1. Propostes

- • Totes les persones que disposen d'hores
- sindicals en dedicaran almenys una part a
- l'acció sindical en centres en algun dels
40 territoris.

- • La diversitat de perfils professionals i la
- permeabilitat entre sectors fa imprescindible la
- creació d'equips d'acció sindical territorials, o de
45 centre, integrats per permanents de sectors
- diversos.

- • Cal avançar en l'hàbit d'elaborar plans de
- treball senzills i fàcilment avaluable.

50 • És necessari reforçar l'estructura organitzativa
- del Barcelonès, incorporant àrees de treball
- específic, delimitant responsabilitats i espais i

A

1 garantint la màxima participació de l'afiliació en
- la presa de decisions i en l'elecció de les
- persones que han d'organitzar l'acció sindical al
- territori. Estudiar la creació de diversos equips
5 intersectorials de permanents sindicals que
- permetin un treball en equip més còmode.
-

C.2.3. La representació i les eleccions sindicals

10 Per incidir en les condicions de treball dels
- treballadors i les treballadores de l'educació no
- n'hi ha prou amb l'organització al centre de
- treball o al territori. Necessitem tenir la
- representativitat suficient dins les empreses i a
15 les meses de negociació col·lectiva. Si l'afiliació
- és la primera font de força sindical, la
- representativitat n'és la segona. Guanyar les
- eleccions és l'objectiu de qualsevol organització
20 sindical i també de la Federació d'Ensenyament.
-

- D'altra banda, els resultats electorals determinen
- la major part de les hores sindicals que tindrem
- per dur a terme l'acció sindical.

25 En el període sindical que hem tancat a desembre
- de 2007 hem obtingut uns resultats irregulars
- per sectors, i globalment som actualment la
- segona força en els sectors educatius.

30 A les universitats públiques hem obtingut una
- àmplia majoria; hem millorat els resultats. El
- nostre objectiu haurà de ser mantenir-nos en
- una situació similar. A les universitats privades
35 els resultats no han estat tan bons com en altres
- ocasions, i per això és imprescindible
- replantejar l'acció sindical i la negociació
- col·lectiva en aquest sector. Cal establir
- mecanismes de coordinació entre les
40 universitats públiques i privades.

- A les eleccions del personal laboral del
- Departament d'Educació continuem sent la
- força majoritària, amb una lleugera pèrdua,
45 que hauríem de poder recuperar i fins i tot
- millorar substancialment aprofitant la creació
- d'ocupació en aquest col·lectiu.

- En els col·lectius de privada i privada concertada
50 cal consolidar i millorar els resultats obtinguts i
- continuar explorant les possibilitats en les
- empreses en les quals encara no tenim accés,

B

1 intentant reduir distàncies amb el segon sindicat
- de l'ensenyament. En el sector del lleure
- educatiu s'ha aconseguit uns grans resultats, ja
- que s'ha arribat a la majoria sindical.

5 - En el sector públic caldrà millorar resultats
- establint proximitat i confiança amb el
- professorat, i consolidar el creixement afiliatiu i
- impulsar la participació.

10 - En els sectors on encara no disposem d'estructures
- estables de representació, com ara el 0-3, cal
- continuar treballant amb l'objectiu de
- cohesionar-los i donar-los coherència.

C.2.3.1. Propostes

- • Els comitès i delegats/ades han de tenir el
- suport de les seccions sindicals i dels sindicats
20 territorials d'ensenyament i de la Federació. És
- important fer plans de treball concrets i
- avaluables per dur a terme conjuntament.

- • Les eleccions sindicals han de ser un objectiu
- prioritari i compartit en l'organització de les
25 diferents tasques als territoris. La Federació
- controlarà els processos i vetllarà perquè es faci
- una distribució equilibrada de recursos.

- • Cal informar correctament els treballadors i les
30 treballadores que representem. Estudiar la
- possibilitat de consulta quan tinguem mitjans
- per fer-la abans de signar els convenis o acords
- i en cas de mobilització.

35 • Forçar el Govern de la Generalitat a canviar
- l'estructura electoral a l'ensenyament públic no
- universitari, descentralitzar els àmbits i establir
- interlocució per als problemes concrets de cada
- centre de treball i de cada un dels serveis
40 territorials.

C.2.4. La participació sectorial

- La creixent diversitat de perfils professionals que
50 podem trobar als centres fa imprescindible un
- replantejament de l'organització de la nostra
- acció sindical. L'emergència de sectors 0-3 o el
- lleure educatiu posen en evidència que
- l'organització actual en quatre grans secretaries
- (pública, privada, personal laboral i universitat)
- ha quedat obsoleta i que no és la més adient
- per respondre als grans reptes que se'ns

A

- 1 plantejaran en el futur.
-
- Tots els sectors petits s'atenen amb hores sindicals provinents del pacte de concertada i fins i tot amb algunes de pública, la qual cosa suposa un sobreesforç per a aquests sectors i una mala organització i inserció sindical dels sectors més petits.
-
- 10 En l'ensenyament públic no universitari, la varietat de perfils i situacions professionals als centres ha augmentat considerablement; hi ha personal laboral: professorat de religió, TEI, auxiliars d'educació especial, integradors/es socials, educadors/es d'EE; hi ha personal externalitzat d'educació especial; hi ha professionals del lleure educatiu als serveis complementaris i extraescolars.
-
- 20 En el sector d'universitats caldrà resoldre la coordinació de les universitats privades amb les públiques.
-
- El treball de l'acció sindical i de la negociació s'ha basat en els últims anys a la Federació en la reunió sectorial, excepte en el cas de la universitat pública, que ha mantingut en el temps un funcionament basat en l'organització de les seccions sindicals, que ha integrat els quatre sectors de la universitat: PAS laboral, PAS funcionari, PDI laboral i PDI funcionari.
- 30
- En aquest moment, l'organització de la universitat més lligada al centre i al territori sembla més útil per a l'acció sindical que l'organització més sectorial de la resta de la Federació, per això ens proposem estendre el model a la resta de centres.
-
- 40 És clar que l'especialització sectorial segueix sent necessària per a la negociació en cada una de les meses, i que caldrà posar en contacte les persones interessades en cada un dels àmbits per prendre decisions respecte de la negociació col·lectiva.
- 45
-
- També el mapa de negociació es transforma i s'interrelaciona:
-
- 50 • Les meses de negociació amb les administracions públiques (laborals, funcionariat del departament, municipals,

B

- 1 universitats) s'organitzen a partir de l'EBEP, i necessiten millorar la seva coordinació (també amb les altres federacions).
-
- 5 • El 0-3 necessita coordinació encara que tingui àmbits de negociació diferents per a les escoles municipals, les privades i externalitzades, i les del Departament d'Educació.
-
- 10 • La progressiva configuració del servei públic educatiu també necessitarà avançar en la negociació conjunta d'algunes temes.
-
- Així mateix caldrà la cooperació d'universitats públiques i privades.
- 15
-
- **C.2.4.1. Propostes**
-
- Prioritzar el treball de l'acció sindical en equips territorials, que assumeixen la totalitat de situacions del territori.
-
- Transformació de les secretaries sectorials existents per dibuixar un mapa més interrelacionat de negociació. Elaborar el mapa de relacions.
- 25
-
- Encarregar a dues o més persones del Secretariat de la Federació la coordinació dels equips territorials i de centre que realitzen l'acció sindical (visites a centres, eleccions sindicals, afiliació i organització), la coordinació de la negociació col·lectiva i la relació dinàmica entre aquestes dues activitats principals del sindicat.
- 30
-
- Cada àmbit de negociació tindrà una persona responsable.
-
- Crear estructura, negociar hores sindicals en cada un dels sectors emergents, en la mesura que això sigui possible. Utilitzar la contractació de sindicalistes estratègicament per crear estructura en aquests sectors. Analitzar per a cada sector les possibilitats d'implantació i creixement. Marcar prioritats a partir del coneixement de la realitat.
- 35
-
- Trobar solucions organitzatives i de negociació per als col·lectius fronterers entre diverses federacions, cas per cas.
- 50
-

1 **C.3. La coordinació i la** - **cooperació en l'estructura** - **sindical**

5 **C.3.1. Òrgans de direcció federativa**

- Aquest congrés triarà el Consell de la Federació,
- la Comissió Executiva i la Secretaria General en
- la forma i amb les funcions que recullen els
10 estatuts de la CONC i els documents aprovats
- per congressos anteriors.

- **C.3.2. La gestió i el Secretariat**

15 El Secretariat és l'òrgan que duu a la pràctica les
- decisions de la Comissió Executiva i respon de
- la seva gestió davant seu. La Comissió Executiva
- ha de fixar el nombre de persones que el
- componen i les ha d'elegir. Coordinar les
20 activitats de la Federació és missió del
- Secretariat, i sembla clar que per complir els
- mandats recollits en aquest document la seva
- configuració actual necessita una redefinició
- funcional.

25 L'organització i l'acció sindical territorial i en
- centres de treball ha de ser la funció principal,
- necessàriament coordinada amb les activitats
- de la negociació col·lectiva. Una bona
30 planificació i coordinació d'aquests dos camps
- és la clau per a l'activitat sindical. És important
- que les persones responsables dels sectors i dels
- territoris formin part de l'Executiva.

35 La negociació col·lectiva requereix la coordinació
- de cada una de les meses, però també la
- programació de reunions que agrupen més d'un
- sector en funció de l'organització de les diferents
- meses i dels interessos comuns entre diferents
40 àmbits o sectors.

- És imprescindible la funció de coordinació de
- l'acció sociopolítica del sindicat, que ha de
- definir la posició conjunta de tots els sectors i
45 territoris en la concertació social i en la
- configuració de discurs compartit. Ha de tenir
- especial rellevància la política per a la igualtat
- de les dones i els homes.

50 Cal incloure en el Secretariat les àrees de
- comunicació i els recursos que són comuns al
- conjunt de l'estructura sindical. En la intersecció

1 entre aquestes dues funcions és important la
- progressiva utilització i millora de les
- tecnologies de la informació, tant per al treball
- intern com per a l'acció sindical i la participació.

5 La formació i l'assessorament tenen una doble
- funció, com a servei per a l'afiliació i el conjunt
- dels treballadors i les treballadores de
- l'educació, i com a instruments per a l'acció
10 sindical, ja que permeten la detecció de
- problemes laborals, el diagnòstic de necessitats,
- faciliten l'afiliació i l'entrada del sindicat a
- centres. Per això considerem necessari que les
- persones que en són responsables formin part
15 del Secretariat.

- Considerem pràctic, també, dotar-nos d'una
- secretaria d'actes o d'una coordinació del
- Secretariat i l'Executiva.

Congrés
Terrassa 2 i 3 juliol 2008
trans
formem!